A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (első tanács)

2013. március 20.*

„Árubeszerzésre irányuló közbeszerzés — Euratom — A Fusion for Energy közös vállalkozás közbeszerzési eljárása — Elektromos felszerelések szállítása — Az ajánlattevő ajánlatának elutasítása — Nyílt eljárás — Fenntartásokat tartalmazó ajánlat — Jogbiztonság — Jogos bizalom — Arányosság — Összeférhetetlenség — Odaítélő határozat — Megsemmisítés iránti kereset — A közvetlen érintettség hiánya — Elfogadhatatlanság — Szerződésen kívüli felelősség”

A T-415/10. sz. ügyben,

a **Nexans France** (székhelye: Párizs [Franciaország], képviselik: J.-P. Tran Thiet, J. F. Le Corre és M. Pigeat ügyvédek)

felperesnek

a **Fúziósenergia-fejlesztési és ITER Európai Közös Vállalkozás** (székhelye: Barcelona [Spanyolország], képviseli: A. Verpont, meghatalmazotti minőségben, segítői: C. Kennedy-Loest, C. Thomas solicitors, J. Derenne, N. Pourbaix ügyvédek és M. Farley solicitor),

alperes ellen,

egyrészt a felperes által benyújtott ajánlatot elutasító határozat és a közbeszerzési szerződést más ajánlattevőnek odaítélő határozat megsemmisítése iránti kérelem, másrészt kártérítési kérelem tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács),

tagjai: J. Azizi elnök, S. Frimodt Nielsen (előadó) és M. Kancheva bírák,

hivatalvezető: J. Plingers tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. november 27-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

A jogvita előzményei

1. *A közös vállalkozás bemutatása*

1 2006. november 21-én az Európai Atomenergia-közösség (Euratom), a Kínai Népköztársaság, az Indiai Köztársaság, Japán, a Koreai Köztársaság, az Orosz Föderáció és az Amerikai Egyesült Államok megkötötték az ITER projekt közös megvalósítása érdekében az ITER Nemzetközi Fúziósenergia-fejlesztési Szervezete létrehozásáról szóló megállapodást (HL 2006. L 358., 62. o.).

2 A Fúziósenergia-fejlesztési és ITER Európai közös vállalkozás létrehozásáról és részére kedvezmények nyújtásáról szóló, 2007. március 27-i 2007/198/Euratom határozatban (HL L 90., 58. o.) az Európai Unió Tanácsa az EAK 145. cikk szerinti „Fúziósenergia-fejlesztési és ITER Európai közös vállalkozás (Fusion for Energy)” (a továbbiakban: közös vállalkozás) elnevezésű közös vállalkozást hozott létre.

3 A 2007/198 határozat 1. cikke szerint a közös vállalkozás feladata biztosítani az Euratom hozzájárulását az ITER Nemzetközi Szervezetének; (az 1. cikk (2) bekezdésének a) pontja), biztosítani az Euratom hozzájárulását a „tágabb megközelítés” keretében folytatott azon tevékenységekhez, amelyeket Japánnal a fúziós energia gyors valóra váltása érdekében folytatnak (az 1. cikk (2) bekezdésének b) pontja), és programot előkészíteni és összehangolni egy demonstrációs fúziós reaktor és a kapcsolódó létesítmények megépítésének előkészítése érdekében (az 1. cikk (2) bekezdésének c) pontja). A közös vállalkozás feladatai közé tartoznak többek között tehát az ITER-projekthez történő európai hozzájáruláshoz szükséges felszerelések szállítására és szolgáltatások nyújtására irányuló közbeszerzési eljárásoknak az ITER Nemzetközi Szervezet kérelmére történő szervezése, valamint az Euratom és Japán között kötött különleges megállapodás keretében a japán JT-60SA magfúziós kísérleti reaktor bizonyos összetevőinek szállítása (a továbbiakban: JT-60SA projekt).

4 A 2007/198 határozat 5. cikke előírja, hogy a közös vállalkozásnak az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74. o.) elvein alapuló, saját pénzügyi szabályzattal kell rendelkeznie, amely rendelettől azonban az Európai Közösségek Bizottságával folytatott előzetes konzultáció függvényében eltérhet, ha a közös vállalkozás sajátos működési igényei úgy kívánják.

5 A 2007. december 18-án módosított, 2007. október 22-i két határozattal a közös vállalkozás igazgatótanácsa elfogadta egyrészt a pénzügyi szabályzatát (a továbbiakban: a közös vállalkozás pénzügyi szabályzata), másrészt pedig az említett szabályzat végrehajtási szabályait (a továbbiakban: végrehajtási rendelet).

2. *A közbeszerzés*

6 2007-ben, 2008-ban és 2009-ben a közös vállalkozás szállítási megállapodásokat kötött az ITER Nemzetközi Szervezettel. E megállapodások szerint a közös vállalkozás többek között kötelezettséget vállalt az ITER-projekt és a JT-60SA-projekt fejlesztéséhez szükséges bizonyos szupravezetők szállítására.

7 E megállapodásokkal egy időben a közös vállalkozás az ITER-projektben részt vevő orosz ügynökséggel vételi megállapodást kötött, amelynek értelmében az orosz ügynökség a közös vállalkozás ITER-projekthez történő hozzájárulásának tárgyát képező poloidális mágneses [poloidal field]

tekercshez való szupravezetők (a továbbiakban: PF-vezetők) gyártásához szükséges kábelek szállítására vállalt kötelezettséget, míg a közös vállalkozás az ITER-projekthez történő orosz hozzájárulás tárgyát képező PF-vezetőknek a burkolására vállalt kötelezettséget.

8 2009. augusztus 6-án a közös vállalkozás az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* Kiegészítésében (HL 2009/S 149–218279) közzétette az F4E-2009-OPE-018 számú árubeszerzésre irányuló közbeszerzési szerződés nyílt eljárás keretében történő odaítélésére irányuló eljárásra vonatkozó hirdetményét (a továbbiakban: szerződés) egyrészt PF-vezetők vétele, másrészt toroid [toroidal field] tekercshez való szupravezetők (a továbbiakban: TF-vezetők) vétele vonatkozásában.

9 A szerződés tárgya először is az Euratom által az ITER-projekthez szállítandó TF-vezetők kábelezése és burkolása, másodszor pedig az Euratom és az Orosz Föderáció által az ITER-projekthez szállítandó PF burkolása, harmadszor pedig a Francia Köztársaság és az Olasz Köztársaság által az Euratom nevében, a JT-60SA projekthez szállítandó TF-vezetők lefektetése és burkolása.

10 A hirdetmény pontosította, hogy a közös vállalkozás pénzügyi szabályzata és a végrehajtási rendelet rendelkezései alá tartozó nyílt eljárásról van szó.

11 Az ajánlati felhívással kapcsolatos dokumentumok ajánlattételhez szükséges dokumentációt és 18, többek között az alábbi mellékletet tartalmazták: „Kezelési előírások” (A. melléklet, a továbbiakban: kezelési előírások), „A TF- és PF-vezetők szállítására vonatkozó műszaki leírás” (B. melléklet, a továbbiakban: műszaki leírás) és egy mintaszerződést (1. melléklet, a továbbiakban: mintaszerződés) tartalmaztak. A műszaki leírás tartalmazta többek között a szállítás ütemezését.

12 Az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 3.1 pontja megállapította, hogy a szerződés tárgyát képező különböző vezetőket a műszaki leírás 3. részében pontosított ütemezésnek megfelelően kellett szállítani. Az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 3.2 pontja szerint a felszereléseket a mintaszerződés kikötései, a kezelési előírások és a műszaki leírások szerint kellett szállítani.

13 Az ajánlattételhez szükséges dokumentáció „Általános feltételek” című 4.1. pontja az alábbiakat állapította meg:

„Az ajánlat benyújtása a mintaszerződés és mellékletei, a [műszaki leírást] és a [kezelési előírásokat] is ideértve, valamennyi kikötése elfogadását, valamint az ajánlattevőnek a saját általános vagy különös feltételekről való lemondását jelenti.

[A közös vállalkozás] figyelmen kívül hagyhatja az ajánlatban foglalt minden erre irányuló felelősségre vonás alóli mentességre vonatkozó fenntartást vagy kikötést, és fenntartja a jogot az ilyen ajánlatoknak az ajánlattételhez szükséges dokumentációval összeegyeztethetetlenné tevő indokolás részletes értékelése nélküli elutasítására.

E rész meghatározza az ajánlattételre alkalmazandó feltételeket, azaz azokat a feltételeket, amelyeket az ajánlattevők az ajánlatuk elkészítésekor és benyújtásakor az ajánlat elfogadása és a közölt információk értékelők által történő megfelelő értelmezésének és helyes értékelésének előmozdítása érdekében teljesíteni kötelesek.

Az ajánlatnak világosnak és tömörnek kell lennie. Az ajánlatnak tökéletesen olvashatónak kell lennie, és minden, a kifejezések értelmére és a számadatokra vonatkozó kételyt el kell oszlatnia. Mivel az ajánlattevők kizárólag az írásbeli ajánlatuk tartalma alapján kerülnek értékelésre, az ajánlatukból egyértelműen ki kell tűnnie, hogy képesek megfelelni a [műszaki leírás]ban és a [kezelési előírások]ban foglalt követelményeknek, és hogy teljesíteni tudják az előírt feladatokat.

[...]

Az ajánlatot az ajánlattételhez szükséges dokumentációnak megfelelően kell megszövegezni, és használni kell a mellékelt formanyomtatványokat.

Az ajánlatokat az ajánlattevő felhatalmazott képviselőjének/képviselőinek aláírásával kell ellátni. Az ajánlat elkészítése és benyújtása során felmerült költségeket nem téríti meg [a közös vállalkozás].

Az ajánlatok értékelésének alakulásáról nem nyújtunk tájékoztatást.

Az a tény, hogy teljesülnek az ajánlati felhívásban foglalt feltételek, és/vagy a közbeszerzési eljárás megindítása nem kötelezi [a közös vállalkozást] a szerződés odaítélésére. [A közös vállalkozás] nem köteles azon ajánlattevőnek kártérítést nyújtani, amelynek ajánlata elutasításra került, ideértve azt az esetet is, amikor úgy határozott, hogy nem ítéli oda a szerződést."

14 Az ajánlattételhez szükséges dokumentáció, amely 6. pontjának címe „Szerződéses rendelkezések", pontosította többek között, hogy alkalmazni kell az eljárásra az 1. mellékletben található mintaszerződést, és hogy e szerződés rendelkezései az ajánlattételhez szükséges dokumentáció szerves részét képezik.

15 Az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 13.1.1 pontja előírta, hogy az ajánlatban foglalt műszaki adatoknak meg kell felelniük a kezelési előírásoknak és a műszaki leírásnak. E pont többek között megállapította:

„A fent hivatkozott dokumentációra tekintettel, valamely alapvető szükséges adat szolgáltatásának teljes vagy részleges elmulasztása, vagy az ajánlat [kezelési előírások] és a [műszaki leírás] minimumkövetelményeinek való megfelelőségének hiánya az ajánlat elutasításához vezet. Következésképpen az ajánlattevőket a szóban forgó leírások gondos mérlegelésére kérjük, és arra, hogy közöljék ajánlatukban valamennyi szükséges információt, valamint minden további olyan tényezőt, amely alkalmas az ajánlat [közös vállalkozás] által történő értékelésének elősegítésére."

16 A műszaki leírás 3. pontja szerint a szállítási ütemterv a mintaszerződés hatálybalépésének hónapjától havonta meghatározta azt az időpontot, amikor a különböző típusú vezetőket le kellett szállítani a szerződő félnek a közös vállalkozás részére.

17 A felperes, a Nexans France 2009. október 23-án ajánlatot (a továbbiakban: ajánlat) nyújtott be. Ezen ajánlat tartalmazott egy „A mintaszerződés alapvető, bizonyos kikötések átfogalmazásához vezető módosításainak jegyzéke" című C 1. mellékletet, amely a mintaszerződés több módosítását (a továbbiakban: fenntartások) tartalmazta. A fenntartások többek között a következő feltételekre vonatkoztak: először is a felperes a szerződés hatálybalépését előleg közös vállalkozás által történő megfizetésének, valamint a cortaillod-i (Svájc) gyára tekintetében építési engedély megszerzésének kívánta alárendelni; másodszor a felperes mentesíteni kívánta magát minden, a kábelek közös vállalkozás által meghatározott formájához kapcsolódó vagy a közös vállalkozás által szállított közbenső termékek által okozott vagy akár az általa előállított, de a közös vállalkozás által átalakított termékek által okozott problémák miatti felelősség alól; harmadszor a felperes kétségbe kívánta vonni a szállítási ütemtervet; egy eltérő, az első szállítást tizenkét hónappal, az utolsót pedig egy hónappal eltoló, azaz a szerződés utolsó szállítását az 54. hónap helyett az 55. hónapra tevő ütemtervet nyújtott be; negyedszer a felperes azt kérte, hogy a végrehajtás elmulasztása okán a kötbér a nem időben és maradéktalanul szállított termékek összege alapján kerüljön meghatározásra, ne pedig a szerződés összértéke alapján, és hogy az alkalmazandó kötbér mértéke heti 1% legyen, nem túllépve a nem időben és maradéktalanul szállított termékek 15%-át és a szerződés összértékének 10%-át; ötödször a felperes meg kívánta kérdőjelezni a szállítás elhalasztására, a részleges kifizetés rendszerére, e termékek garanciájának időtartamára, felelősségvállalásának legmagasabb összegére és a rögzített árra vonatkozó kikötéseket; hatodszor a felperes hivatkozott azon jogra, hogy műszaki nehézségek esetében ingyenesen hozzáférjen a közös vállalkozás által nyújtott új technológiához, vagy másodlagosan, egyoldalúan felmondja a szerződést; hetedszer a felperes kérte a szellemi tulajdonjogának

mintaszerződésben foglaltnál szélesebb körű elismerését; nyolcadszor a felperes kártérítés fizetése nélküli egyoldalú felmondási joggal kívánt rendelkezni, amennyiben a közös vállalkozás nem teljesíti előírt határidőben a kifizetéseket, vitatja a fizetési kérelmeit vagy arra az esetre, ha nem képes a közös vállalkozás által meghatározott műszaki leírásnak megfelelő vezetők előállítására; kilencedszer, végül a felperes a mintaszerződés hiányos szövegezésű II.26 cikkére vonatkozó fenntartást fogalmazott meg.

18 2009. november 19-i levélben a szerződésekkel és a közbeszerzési szerződésekkel foglalkozó szolgálat egyik tagja, R., az ajánlat pontosítását kérte a felperestől. R. emlékeztette a felperest az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.1. pontjának tartalmára (lásd a fenti 13. pontot), és többek között felhívta a mintaszerződés aláírással ellátott egy példányának benyújtására és a szerződés valamennyi kikötése elfogadásának megerősítésére. E levél A. pontja az alábbi két bekezdéssel zárult:

„Kérjük, erősítse meg a mintaszerződés és mellékletei kikötéseinek elfogadását! Elfogadás esetében, kérjük, erősítse meg, hogy a [fenntartások] csak javaslatok, nem pedig szerződéses kikötések! Kérjük a mintaszerződésnek egy, a társasága által felruházott személy által minden egyes oldalon parafált és aláírással ellátott példányának benyújtását!

Amennyiben a szerződési kikötések nem kerülnek megerősítésre, [az ajánlat] további értékelés nélkül elutasításra kerül.”

19 A felperesnek címzett eredeti levélben a „további értékelés nélkül elutasításra kerül” kifejezés alá volt húzva.

20 R. levele egy, „Kizárási szempontok” című B. pontot és egy, „Műszaki és szakmai alkalmasság” című C. pontot is tartalmazott. Az említett levél e két pontjában szereplő kérdéseket az alábbi, vastagon szedett betűkkel írt szövegrész vezette be:

„A szerződés kikötései elfogadásának a fentiekben már említett megerősítésére figyelemmel, kérjük, válaszoljon az alábbi kérdésekre: [...]”

21 A felperes alelnöke, B., 2009. november 26-i levélben válaszolt e levélre. E válaszban azt az álláspontot képviselte, hogy figyelembe kell venni a fenntartásokat, és azok a felperes és a közös vállalkozás közötti tárgyalások alapját kell, hogy képezzék, mivel az ajánlat pénzügyi feltételei a fenntartásokra tekintettel kerültek meghatározásra. Az alelnök hozzátette, hogy egy 2009. november 23-i telefonbeszélgetésből arra következtetett, hogy a közös vállalkozás álláspontja szerint a mintaszerződés elfogadása előfeltétele volt az ajánlat értékelésének. Egyébiránt úgy érvelt, hogy az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.1. pontja (lásd a fenti 13. pontot) nem kötelező érvényű szabályt határozott meg, hanem mérlegelési jogkört biztosított a közös vállalkozás számára. Ezért felhívta a közös vállalkozást az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.1. pontja értelmezésének újragondolására, és az ajánlatnak a fenntartások figyelembevételével történő elfogadására. Ezenkívül megjelölte a fenntartások megfogalmazását igazoló okokat. E levélhez csatolták a felperesnek a 2009. november 19-i levél B. és C. pontjában szereplő kérdésekre adott válaszait is (lásd a fenti 20. pont).

22 E levélváltás során és következtében telefonos kapcsolatfelvételekre került sor a felperes és a közös vállalkozás között.

23 2010. február 26-i levelében a felperes elnök-vezérigazgatója, V., megismételte a fenntartásokat, és felhívta a közös vállalkozást az ezek tekintetében történő állásfoglalásra. Egyébiránt e levélben a felperes elnök-vezérigazgatója felhívta a közös vállalkozás figyelmét az egyik versenytársa vonatkozásában esetlegesen fennálló összeférhetetlenségre.

24 A felperes ismételten előadta álláspontját a közös vállalkozással szervezett 2010. március 25-i megbeszélésen.

25 2010. április 13-i levelében a közös vállalkozás szerződésekkel és közbeszerzési szerződésekkel foglalkozó szolgálatának vezetője válaszolt a 2009. november 26-i (lásd a fenti 21. pont) és a 2010. február 26-i (lásd a fenti 23. pont) levélre. A közös vállalkozás beszerzési osztályának vezetője ezen alkalommal megállapította, hogy figyelembe veszi a felperes által előadott összeférhetetlenségre vonatkozó hivatkozást. E levél a következő szövegrészt is tartalmazta:

„Az Ön által hivatkozott ajánlati felhívást illetően […], felhívjuk a figyelmét arra, hogy az értékelés folyamatban van, következésképpen [a közös vállalkozás] nem nyújthat e tárgyban további tájékoztatást. Ugyanakkor meggyőződésünk, hogy a [közös vállalkozás] szerződésekkel és közbeszerzési szerződésekkel foglalkozó szolgálata és a Nexans közötti információváltás hasznos volt az általános feltételek és a közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásait szabályozó korlátok megvilágításának vonatkozásában. E tekintetben a 2009. november 26-i levelére válaszolva ki kell emelnünk, hogy e levelet a Nexans [a közös vállalkozás] felvilágosítás iránti kérelmére válaszolva küldte. Mivel a Nexans e levélben minden szükséges pontosítást megadott, nem volt szükséges, hogy a közös vállalkozás válaszoljon arra az értékeléssel összefüggésben.”

26 A közös vállalkozás szerződésekkel és közbeszerzési szerződésekkel foglalkozó szolgálata vezetőjének címzett 2010. április 16-i levélben a felperes alelnöke megerősítette, hogy álláspontja szerint összeférhetetlenség áll fenn, mivel az Agenzia nazionale per le nuove tecnologie, l’energia e lo sviluppo economico sostenibile (Az új technológiák, energia és fenntartható gazdasági fejlődés nemzeti ügynökség, Olaszország, a továbbiakban: ENEA) egyik alkalmazottja a közös vállalkozás igazgatótanácsának is tagja. E levélben megállapításra került, hogy lehet, hogy a felperes tekintetében bizalmas adatokkal történő visszaélésre kerül sor, valamint hogy megsérthetik a felperest megillető szellemi tulajdonjogot.

27 Az igazgatónak, illetve a közös vállalkozás végrehajtó bizottságának címzett, a végrehajtási rendelet 122. cikke szerinti 2010. március 25-i és április 6-i két jelentésben az ajánlatokat elbíráló bizottság az ajánlat elutasítását és a szerződésnek az Italian Consortium for Applied Superconductivity (ICAS) (a továbbiakban: ICAS konzorcium) elnevezésű konzorcium részére történő odaítélését javasolta, amely az ENEA-ból, a Tratos Cavi SpA-ból és a Criotec Impianti Srl-ből álló egyedüli másik ajánlattevő volt.

28 Ami az ajánlatot illeti, az ajánlatokat elbíráló bizottság a következőket állapította meg. Először is, a kizárási szempontokra vonatkozó eskü alatt tett nyilatkozat hiányos volt. Másodszor, a felperes nem nyújtotta be a mintaszerződés aláírással ellátott példányát, hanem éppen ellenkezőleg, egy sor, a szállítási ütemezést, a műszaki és pénzügyi feltételeket, valamint a szerződő felet terhelő garancia időtartamát érintő szerződési kikötésre vonatkozó fenntartást fogalmazott meg. Harmadszor, felvilágosítás iránti kérelemre válaszolva a felperes fenntartotta fenntartásait, és kiegészítő tájékoztatással szolgált a kizárási szempontok vonatkozásában, amely tájékoztatásból kitűnik, hogy a versenyszabályok 2001-ben történő megsértése okán elítélték 2007-ben. Következésképpen az ajánlatokat elbíráló bizottság az ajánlat elutasítását javasolta többek között számos, az ajánlattételhez szükséges dokumentációból, a mintaszerződésből és a műszaki leírásból eredő alapvető követelménnyel összeegyeztethetetlen fenntartás felperes által történő fenntartása okán, és anélkül hogy szükséges lenne határozni a kizárási szempontokról.

29 Következésképpen csak az ICAS konzorcium ajánlata került értékelésre. Mivel csak e konzorcium maradt versenyben a szerződés odaítélése tekintetében, a közös vállalkozás kérelmére megkezdték a tárgyalásokat a végrehajtási rendelet 139. cikkének (6) bekezdése alapján.

30 Mivel a szerződés több mint egymillió 0ó értékű volt, a 2010. május 19-i és 20-i 21. megbeszélése alkalmával a közös vállalkozás végrehajtó bizottsága a végrehajtási rendelet 124. cikkének (2) bekezdése alapján eljárva megerősítette az odaítélési eljárás szabályszerűségét.

31 A közös vállalkozás igazgatója 2010. július 8-án elutasította az ajánlatot (a továbbiakban: elutasító határozat), és a szerződést az ICAS konzorciumnak ítélte oda (a továbbiakban: odaítélő határozat).

32 2010. július 16-i levélben R. a végrehajtási rendelet 120. cikkének (4) bekezdése szerint tájékoztatta a felperest az ajánlat elutasításáról, mivel az ajánlat nem felelt meg az ajánlattételhez szükséges dokumentációban előírt bizonyos alapvető feltételeknek, mivel a felperes elutasította a mintaszerződés egy példányának aláírását, valamint a fenntartások okán. E levélben az odaítélő határozatról is tájékoztatták a felperest. Az odaítélő határozatot egyébiránt ugyanazon a napon küldték meg az ICAS konzorciumnak.

33 A felperes alelnöke 2010. július 23-án levelet írt a közös vállalkozásnak az odaítélő határozat és az elutasító határozat (a továbbiakban együttesen: a megtámadott határozatok) visszavonása, valamint a közbeszerzési eljárás újrakezdése érdekében. Egyébiránt a közös vállalkozást figyelmeztették arra, hogy bíróság előtt felelősségre vonható, védett bizalmas információk rejtegetése okán.

34 E levélre a közös vállalkozás szerződésekkel és közbeszerzési szerződésekkel foglalkozó szolgálatának vezetője 2010. augusztus 3-án válaszolt.

Az eljárás és a felek kérelmei

35 A felperes a Törvényszék Hivatalához 2010. szeptember 18-án benyújtott keresetlevelében benyújtotta a jelen keresetet.

36 A Törvényszék Hivatalához ugyanezen a napon benyújtott külön beadványával a felperes a megtámadott határozatok végrehajtásának felfüggesztését kérte.

37 A közös vállalkozás a Törvényszék Hivatalában 2010. október 5-én nyilvántartásba vett levélben tájékoztatta a Törvényszéket a keresetben állított összeférhetetlenségre vonatkozó belső vizsgálat indításáról, és kérte a jelen ügynek e vizsgálat bejegyezéséig történő felfüggesztését.

38 A Törvényszék elnöke 2010. október 15-i végzésében elutasította a felperes által benyújtott ideiglenes intézkedés iránti kérelmet, a költségekről pedig egyelőre nem határozott.

39 A felperes a 2010. október 27-i levélben tájékoztatott arról, hogy egyetért a jelen eljárás tervezett felfüggesztésével.

40 A Törvényszék első tanácsának elnöke a Törvényszék eljárási szabályzata 77. cikkének d) pontja szerint 2010. november 19-i végzéssel 2010. december 15-ig felfüggesztette a jelen eljárást.

41 A fenti 37. pontban említett belső vizsgálat keretében a felperest és az ICAS konzorciumot felszólították észrevételeik megtételére. A közös vállalkozás szolgálata ezt követően jelentést készített, amelyet 2010. november 29-én a közös vállalkozás igazgatója elé terjesztettek. E jelentésre tekintettel a közös vállalkozás igazgatója a megtámadott határozatok helybenhagyásáról határozott. Következésképpen 2010. december 9-én aláírták a szerződést az ICAS konzorciummal, és erről a felperest ugyanazon a napon tájékoztatták. A vizsgálati jelentést 2011. január 18-án közölték a felperessel.

42 A Törvényszék Hivatalában 2011. április 12-én nyilvántartásba vett levélben a felperes pervezető intézkedések címén kérte, hogy a Törvényszék kötelezze a közös vállalkozást az ICAS konzorcium által benyújtott műszaki és kereskedelmi ajánlat és az ICAS konzorciummal 2010. december 9-én aláírt szerződés esetlegesen nyilvános változatban történő bemutatására.

43 A Törvényszék Hivatalában 2011. május 17-én nyilvántartásba vett levélben a közös vállalkozás e kérelem elutasítását kérte a Törvényszéktől. Mindazonáltal bemutatta az ICAS konzorciummal kötött szerződés egy nyilvános változatát, valamint e szerződésnek a szállítási ütemtervet tartalmazó B. mellékletét.

44 A Törvényszék (első tanács) az előadó bíró jelentésére tekintettel úgy döntött, hogy megnyitja a szóbeli szakaszt, és a Törvényszék eljárási szabályzatának 64. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében írásbeli kérdéseket tett fel a feleknek, akik e kérdésekre az erre meghatározott határidőn belül választ adtak.

45 A Törvényszék a felek szóbeli előadásait és az általa szóban feltett kérdésekre adott válaszait a 2012. november 27-i tárgyaláson meghallgatta.

46 A felperes lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatokat;

– semmisítse meg az ezt követően elfogadott valamennyi aktust;

– kötelezze a közös vállalkozást 175 453 euró kamattal növelt összeg – amely összeg még változhat az eljárás folyamán – számára történő megfizetésére a felperest állítólag ért kár megtérítése okán;

– másodlagosan, amennyiben nem kerülhet megszervezésre újabb közbeszerzési eljárás, kötelezze a közös vállalkozást 50 175 453 euró kamattal növelt összeg – amely összeg még változhat az eljárás folyamán – számára történő megfizetésére, a felperest állítólag ért kár megtérítése okán;

– a közös vállalkozást kötelezze a költségek viselésére.

47 A közös vállalkozás azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

1. *A megsemmisítés iránti kérelmekről*

A megsemmisítés iránti kérelmek elfogadhatóságáról

A felperes által előadott második kereseti kérelem elfogadhatóságáról

48 Második kereseti kérelmében a felperes többek között a megtámadott határozatokon kívül „az ezt követően elfogadott valamennyi aktus” megsemmisítését kéri.

49 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 21. cikkének első bekezdése értelmében, amely az 53. cikk első bekezdése értelmében a Törvényszék előtti eljárásra is irányadó, valamint az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának c) pontja szerint a keresetlevélben meg kell jelölni a jogvita tárgyát. Ennek kellően világosnak és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye az alperes részére védekezésének előkészítését, és hogy a Törvényszék gyakorolhassa bírósági felülvizsgálati jogkörét (lásd a T-447/10. sz., Evropaïki Dynamiki kontra Bíróság ügyben 2012. október 17-én hozott ítélet 27. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

50 Márpedig a jelen ügyben a felperes nem jelöli meg, hogy melyek a megsemmisítés iránti kérelmével érintett, a megtámadott határozatokon kívüli határozatok. Az ilyen kereseti kérelem így nem kellően pontos annak terjedelmének meghatározásához, így azt, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani (lásd

ebben az értelemben a fenti 49. pontban hivatkozott Evropaïki Dynamiki kontra Bíróság ügyben hozott ítélet 25–28. pontját, és a Törvényszék T-442/11. sz., Evropaïki Dynamiki kontra Bizottság ügyben 2012. október 24-én hozott végzésének 92. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

A felperes kereshetőségi joga az odaítélő határozat vonatkozásában

51 A közös vállalkozás úgy érvel, hogy mivel az ajánlat nem felelt meg az ajánlattételhez szükséges dokumentációnak, következésképpen köteles volt azt elutasítani. E körülmények között, álláspontja szerint a felperesnek nem áll érdekében az odaítélő határozat vitatása. Ez utóbbi határozatot illetően a keresetet tehát, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani.

52 A felperes ezzel szemben a Törvényszék elnökének a T-114/06. R. sz., Globe kontra Bizottság ügyben 2006. július 20-án hozott végzésének (EBHT 2006., II-2627. o.) 30. és azt követő pontjaira hivatkozva úgy érvel, hogy a közbeszerzési eljárás során a sikertelen ajánlattevőt mindig közvetlenül és személyében érinti a szerződést más ajánlattevőnek odaítélő határozat. A felperes szerint tehát elfogadható az odaítélő határozat megsemmisítése iránti kérelme.

53 Az EAK 106a. cikke szerint a jelen jogvitára alkalmazandó EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerint bármely természetes vagy jogi személy eljárást indíthat a neki címzett vagy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktusok ellen. Mivel nem vitatott, hogy az odaítélő határozat címzettje az ICAS konzorcium, nem pedig a felperes, meg kell vizsgálni, hogy az utóbbit e határozat közvetlenül és személyében érinti-e.

54 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely természetes vagy jogi személyt valamely aktus csak azon feltétellel érinti az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerint közvetlenül, ha ezen aktus közvetlenül hatást gyakorol a jogi helyzetére (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-386/96. P. sz., Dreyfus kontra Bizottság ügyben 1998. május 5-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-2309. o.] 43. és 45. pontját és a Törvényszék T-80/97. sz., Starway kontra Tanács ügyben 2000. szeptember 26-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3099. o.] 61. pontját).

55 Márpedig többször megítélésre került, hogy amennyiben az ajánlattevő ajánlatát a szerződés odaítélését megelőző eljárási szakaszban utasították el, és így a többi ajánlattal nem hasonlították össze, az érintett ajánlattevőnek a szerződést odaítélő határozat elleni eljáráshoz fűződő érdeke az ajánlatát elutasító határozat megsemmisítéséhez van kötve (a Törvényszék T-8/09. sz., Dredging International és Ondernemingen Jan de Nul kontra EMSA ügyben 2011. szeptember 13-án hozott ítéletének [EBHT 2011., II-6123. o.] 134. és 135. pontja és a T-17/09. sz., Evropaïki Dynamiki kontra Bizottság ügyben 2012. május 22-én hozott ítéletének 118. és 119. pontja).

56 Ugyanis csak az utóbbi határozat megsemmisítését követően gyakorolhat a szerződést odaítélő határozat közvetlenül hatást az ajánlattevő jogi helyzetére, akinek az ajánlatát a szerződés odaítélését megelőző eljárási szakaszban elutasították. Ezzel szemben, amennyiben az ajánlatot elutasító határozat megsemmisítése iránti kérelmet elutasítják, a szerződést odaítélő határozat megsemmisítése nem járhat jogi következményekkel azon ajánlattevő számára, akinek az ajánlatát a szerződés odaítélését megelőző eljárási szakaszban elutasították. Ebben az esetben az ajánlatot elutasító határozat megakadályozza azt, hogy a szerződést egy másik ajánlattevőnek odaítélő határozat közvetlenül befolyásolja az érintett ajánlattevő helyzetét.

57 Így, abban az esetben, ha – mint a jelen ügyben – valamely ajánlattevő ajánlata, mint az ajánlattételhez szükséges dokumentáció alapvető követelményeinek meg nem felelő ajánlat, elutasításra került, csak akkor kérheti ezen ajánlattevő az ajánlatának más ajánlattevők ajánlataival történő összehasonlítását, és következésképpen állapíthatja meg, hogy a szerződést más ajánlattevőnek odaítélő határozat közvetlenül befolyásolja a jogi helyzetét, ha bizonyítani tudja, hogy ajánlata tévesen került ezen indokkal elutasításra.

58 Következésképpen a jelen ügyben az odaítélő határozat megsemmisítése iránti kérelem elfogadhatósága a felperes elutasító határozat megsemmisítése iránti kérelmének sikerességétől függ. Ebből következik, hogy először az elutasító határozat jogszerűségére vonatkozó érvek összességét kell megvizsgálni.

Az elutasító határozat megsemmisítése iránti kérelem megalapozottságáról

Előzetes megfontolások

59 Az elutasító határozat és az odaítélő határozat megsemmisítése iránti kérelmei alátámasztására a felperes négy jogalapra hivatkozik. Az első jogalap három részből áll és a jogbiztonság, a bizalomvédelem és az átláthatóság elvének megsértésén alapul. A második jogalap négy részből áll és az egyenlő bánásmód, az eljárás során az ajánlattevők közötti esélyegyenlőség elvének megsértésén alapul. A harmadik jogalap a gondos ügyintézés elvének megsértésére és a közös vállalkozás pénzügyi szabályzatának 84. és 94. cikkére vonatkozik. A negyedik jogalapban végül a felperes a végrehajtási rendelet 120. cikke (4) bekezdésének alkalmazását érintő jogi hibára hivatkozik.

60 Emlékeztetni kell arra, hogy az ajánlatot a közös vállalkozás az összehasonlító vizsgálati szakasz előtt utasította el azzal az indokkal, hogy az ajánlat nem volt összeegyeztethető az ajánlattevő által az ajánlati dokumentációban előírt feltételekkel. A második jogalap arra alapított harmadik része, hogy ajánlata elkészítéséhez az ICAS konzorcium olyan tájékoztatásban részesült, amely őt előnyösebb helyzetbe hozta, nincs hatással az elutasító határozat jogszerűségére.

61 Érvelésével a felperes lényegében egyrészt meg kívánja kérdőjelezni az ajánlattevő által az ajánlati dokumentációban előírt feltételeket, amelyekre tekintettel a közös vállalkozás értékelte az ajánlatot.

62 Először is a Törvényszék célszerűnek ítéli e tekintetben az első jogalap első és harmadik részében és a második jogalap első és második részében, valamint a harmadik és negyedik jogalapban felhozott, az ajánlati dokumentációra vonatkozó összes érv vizsgálatát.

63 Ráadásul, még ha feltételezzük is az ajánlati felhívás feltételeinek jogszerűségét, a felperes álláspontja szerint a közös vállalkozás másrészt tévesen ítélte meg úgy, hogy jogosan utasítja el az ajánlatot az előnyök összehasonlításának szakaszát megelőzően.

64 Következésképpen másodszor a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy meg kell vizsgálni az ajánlati dokumentációban előírt feltételek jelen ügyben történő alkalmazására vonatkozó, a felperes által az első jogalap, a második jogalap második és negyedik része, valamint a harmadik és negyedik jogalap keretében előadott érveket.

65 Harmadszor a Törvényszék megvizsgálja a bizalomvédelem elvének megsértésére vonatkozó, a felperes által az első jogalap második részének keretében előadott érveket.

Az ajánlati dokumentáció jogszerűségéről

66 A felperes ajánlati dokumentációra vonatkozó kritikái három csoportba sorolhatók. Először is az első jogalap első és harmadik részének, valamint a negyedik jogalapnak a keretében a felperes az ajánlati dokumentáció megfogalmazásának pontatlanságát rója fel a közös vállalkozásnak, amely pontatlanság, álláspontja szerint a jogbiztonság és az átláthatóság elvét megszegve megakadályozta abban, hogy pontosan megismerhesse a rá rótt kötelezettségek mértékét. Másodszor, a második jogalap első része keretében a felperes az ajánlattételhez szükséges dokumentáció és a műszaki leírás jogellenességére hivatkozik, mivel a szállítási határidők úgy kerültek meghatározásra, hogy az ICAS konzorciumtól eltérő minden más ajánlattevőt kizárjanak. A harmadik jogalap keretében a felperes azt állítja továbbá,

hogy e szállítási ütemterv előírása sérti a gondos ügyintézés elvét. Harmadszor, a második jogalap második részének keretében a felperes azt rója fel a közös vállalkozásnak, hogy megengedte, hogy az ENEA a maga javára befolyásolja az ajánlati felhívás feltételeit, ami összeférhetetlenséget eredményez.

– A közbeszerzési eljárásra alkalmazandó szabályok egyértelműségéről

67 A felperes az első jogalap első és harmadik része keretében az ajánlati dokumentáció megfogalmazásának pontatlanságát rója fel a közös vállalkozásnak, amely pontatlanság, álláspontja szerint, a jogbiztonság és az átláthatóság elvét megszegve megakadályozta abban, hogy pontosan megismerhesse a rá rótt kötelezettségek mértékét. E kritikát a felperes megismétli a negyedik jogalapra vonatkozó érvelésében.

68 E tekintetben a felperes azt állítja, hogy az ajánlati dokumentáció nem pontosította egyértelműen, hogy az ajánlattevő annak lehetősége nélkül volt köteles elfogadni a mintaszerződést, hogy javaslatokat tenne annak módosítására. A közös vállalkozás által neki címzett 2009. november 19-i levélben (lásd a fenti 18. pontot) szintén nem szerepelt, hogy fenntartások megfogalmazása esetén az ajánlat feltétlenül elutasításra kerül, hanem a közös vállalkozás csak ezen elutasítás lehetőségéről tájékoztatott. A közös vállalkozás az elutasító határozat elfogadását megelőzően egyszer sem hivatkozott a végrehajtási rendelet 120. cikkének (4) bekezdésére. A felperes álláspontja szerint tehát nem feltételezhette ésszerűen, hogy a közös vállalkozás alkalmazni fogja a jelen ügyben e rendelkezést, sem pedig azt, hogy az ajánlattételhez szükséges dokumentációban említett „általános feltételek” az e rendelkezés szerinti „alapvető feltételeknek” minősültek. Ugyanígy semmi sem utalt arra, hogy a szállítási ütemterv tiszteletben tartása a végrehajtási rendelet 120. cikkének (4) bekezdése szerinti „alapvető feltétel” volt. E körülmények között a felperes álláspontja szerint a közös vállalkozás megsértette a jogbiztonság elvét.

69 Ráadásul a felperes szerint az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.1. pontja lehetővé tette a közös vállalkozás számára annak értékelését, hogy elfogadhatók-e a mintaszerződés ajánlattevő által javasolt módosításai. A közös vállalkozás tehát nem korlátozott hatáskörrel, hanem mérlegelési jogkörrel rendelkezett. Márpedig a közös vállalkozás sosem tudatta a felperessel, hogy eltérő volt az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.1. pontjának hatályára vonatkozó értelmezése. Éppen ellenkezőleg, a közös vállalkozás elhallgatta az elutasító határozat elfogadásának jogalapját. Így tehát figyelmen kívül hagyta az átláthatóság elvét.

70 A közös vállalkozás vitatja ezen állításokat.

71 A jogbiztonság elve megköveteli, hogy tegyék lehetővé az érdekeltek számára az őket terhelő kötelezettség terjedelmének pontos ismeretét (a Bíróság C-345/06. sz. Heinrich-ügyben 2009. március 10-én hozott ítéletének [EBHT 2009., I-1659. o.] 44. pontja és a C-343/09. sz. Afton Chemical ügyben 2010. július 8-án hozott ítéletének [EBHT 2010., I-7027. o.] 79. pontja). Ami az átláthatóság elvét illeti, amely a pénzügyi szabályzatának 79. cikke szerint a közös vállalkozásra a közbeszerzési szerződések odaítélésekor alkalmazandó általános elv, ezen elv megköveteli, hogy a hirdetményben vagy az ajánlattételhez szükséges dokumentációban az odaítélési eljárásra vonatkozó minden feltétel és szabály világosan, pontosan és egyértelműen kerüljön meghatározásra, egyrészt annak érdekében, hogy minden átlagos szakmai tudással rendelkező ajánlattevő az általános gondosság gyakorlása mellett megértse azok pontos tartalmát, és ugyanúgy tudja értelmezni őket, másrészt pedig, hogy lehetővé tegyék az ajánlatkérő számára, hogy ellenőrizze, hogy az ajánlattevők ajánlatai ténylegesen megfelelnek-e az érintett közbeszerzésre vonatkozó követelményeknek (a Bíróság C-92/00. sz. HI-ügyben 2002. június 18-án hozott ítéletének [EBHT 2002., I-5553. o.] 45. pontja és a C-496/99. P. sz., Bizottság kontra CAS Succhi di Frutta ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-3801. o.] 109–111. pontja; a Törvényszék T-332/03. sz., European Service Network kontra Bizottság ügyben 2008. március 12-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 126. és 127. pontja).

72 Először is azt kell vizsgálni, hogy az ajánlati dokumentáció tiszteletben tartja-e a fent hivatkozott követelményeket. A felperes által e tekintetben megfogalmazott kritikákat két kifogásban lehet összefoglalni. Egyrészt a felperes álláspontja szerint nem volt egyértelmű, hogy az ajánlattevő köteles volt elfogadni a mintaszerződést és a szállítási ütemtervet. Másrészt nem volt egyértelmű az sem, hogy az e kötelezettséget elutasító ajánlattevőt el kellett utasítani.

73 Az első kifogást illetően elegendő az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.1. pontjának első bekezdésére hivatkozni (lásd a fenti 13. pontot), amely a következőket írta elő:

„Az ajánlat benyújtása a mintaszerződés és mellékletei, a [műszaki leírást] és a [kezelési előírásokat] is ideértve, valamennyi kikötése elfogadását, valamint az ajánlattevőnek a saját általános vagy különös feltételekről való lemondását jelenti.”

74 Az ajánlattételhez szükséges dokumentáció e kikötéséből világosan és egyértelműen következik, hogy az ajánlattevő köteles volt elfogadni a mintaszerződést és a szállítási ütemtervet (amely a műszaki leírás részét képezi), és hogy az ajánlattevő kivétel nélkül köteles volt lemondani valamennyi saját kikötéséről.

75 A szállítási ütemtervhez történő igazodás kötelezettsége egyébiránt az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 3.1. és 13.1.1. pontjából (lásd a fenti 12. és 15. pontot) is következik. Ami a mintaszerződés elfogadását illeti, az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 6. pontja pontosítja, hogy a mintaszerződést az ajánlattételhez szükséges dokumentációhoz 1. mellékletként csatolva alkalmazni kell az eljárásra, és kikötései az ajánlattételhez szükséges dokumentáció szerves részét alkotják (lásd a fenti 14. pont).

76 Ráadásul az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.1. pontjának harmadik bekezdése pontosítja, hogy az ebben a pontban előírt feltételek összessége – azaz, többek között a mintaszerződés és a szállítási ütemterv elfogadása – „az ajánlattételre alkalmazandó” és, hogy más szavakkal élve, olyan „feltétel[…], amelyeket az ajánlattevők az ajánlat elfogadása […]érdekében teljesíteni kötelesek az ajánlatuk elkészítésekor és benyújtásakor”. Ugyanígy, ugyanezen pont negyedik bekezdése pontosítja, hogy „Mivel az ajánlattevők kizárólag az írásbeli ajánlat alapján kerülnek értékelésre, az ajánlattevők kizárólag az írásbeli ajánlatuk tartalma alapján kerülnek értékelésre”, következésképpen „az ajánlatukból egyértelműen ki kell tűnnie, hogy képesek megfelelni a [műszaki leírás]ban és a [kezelési előírások]ban foglalt követelményeknek”.

77 A tárgyalás során a felperes előadta, hogy bár e kikötések értelme külön-külön egyértelműnek tűnik, az ajánlati dokumentáció összességének általános szerkezetéből az ajánlattevőre háruló kötelezettségek terjedelmének bizonytalansága következik. Mindazonáltal a felperes elmulasztotta meghatározni az ajánlattételhez szükséges dokumentáció vagy az ajánlati felhívás más dokumentumai ilyen bizonytalanságra okot adó kikötéseit, és nem adott elő az annak meghatározását lehetővé tevő semmilyen érvet, hogy az ajánlati dokumentáció – különösen a fenti 73–76. pontban említett – kikötéseinek olvasásakor az általános gondosság gyakorlása mellett eljáró ajánlattevő számára nem tűnik ki világosan, hogy köteles elfogadni a mintaszerződést és a szállítási ütemtervet, és hogy ez feltétele annak, hogy az ajánlata megfeleljen az ajánlattételhez szükséges dokumentációban előírt követelményeknek.

78 Ebből következik, hogy a felperes által állított első kifogást mint megalapozatlant el kell utasítani.

79 Meg kell tehát vizsgálni a jogbiztonság és az átláthatóság elvének megsértésére alapított második kifogást, amely tekintetében a felperes azt állítja, hogy az ajánlattételhez szükséges dokumentációból nem következik világosan a fenti 77. pontban emlékeztetett követelményeknek nem megfelelő ajánlatok elutasítása.

80 Először is emlékeztetni kell arra, hogy amikor a közbeszerzési eljárás keretében az ajánlatkérő meghatározza az ajánlattevőt kötelező feltételeket, korlátozza magát mérlegelési jogköre gyakorlásában, és az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvének megsértése nélkül nem térhet el a bármely ajánlattevő vonatkozásában ekként meghatározott feltételektől. Az önkorlátozás elvére és az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvének tiszteletben tartására tekintettel kell tehát értelmezni az ajánlattételhez szükséges dokumentációt annak megállapítása érdekében, hogy az, amint azt a felperes állítja, olyan természetű volt, hogy lehetővé tette a közös vállalkozás számára a fenntartások elfogadását.

81 E tekintetben elegendő újból az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.1. pontjára hivatkozni, amelynek második bekezdése a következőképpen szól:

„[A közös vállalkozás] figyelmen kívül hagyhatja az ajánlatban foglalt minden erre irányuló felelősségre vonás alóli mentességre vonatkozó fennttartást vagy kikötést, és fenntartja a jogot az ilyen ajánlatoknak az ajánlattételhez szükséges dokumentációval összeegyeztethetetlenné tevő indokolás részleges értékelése nélküli elutasítására.”

82 Meg kell állapítani, hogy e kikötés szó szerinti értelme nyilvánvalóan ellentétes a felperes értelmezésével, amely szerint a közös vállalkozás mérlegelési jogkörrel és az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.1. pontjának első bekezdésében említett követelmények alóli eltérések elfogadásának lehetőségével rendelkezett (lásd a fenti 13. és 73. pontot). Ugyanis a 4.1. pont második bekezdése, amely korántsem biztosítja a közös vállalkozás számára azt a lehetőséget, hogy figyelembe vegye a mintaszerződés és a szállítási ütemterv esetleges módosításait, csak azt engedélyezte, hogy figyelmen kívül hagyja az esetleges eltérési javaslatokat, és lehetővé tette számára valamennyi nem megfelelő ajánlat jogszerű elutasítását.

83 Ebből következik, hogy a felperes álláspontjával ellentétben a közös vállalkozás nem rendelkezett olyan mérlegelési jogkörrel, amely lehetővé tette volna a számára, hogy ne utasítsa el a mintaszerződéshez és a szállítási ütemtervhez viszonyítva eltéréseket tartalmazó ajánlatot, hanem mérlegelési mozgástere csak arra korlátozódott, hogy az ajánlat e követelményekkel való összeegyeztethetetlenségét eredményező eltéréseket figyelmen kívül lehet-e hagyni, mivel ellentétes esetben köteles volt elutasítani ezen ajánlatot.

84 Ráadásul az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 13.1.1 pontja (lásd a fenti 15. pontot), amely kimondja, hogy „az ajánlat [kezelési előírások] és a [műszaki leírás] minimumkövetelményeinek való megfelelőségének hiánya az ajánlat elutasításához vezet”, kiegészítő figyelmeztetés a szállítási ütemtervben említett határidők ajánlattevő által történő tiszteletben tartásának hiányához kapcsolódó következmények vonatkozásában.

85 Egyébiránt a keresethez A.2. mellékletként csatolt, ajánlattételhez szükséges dokumentáció 1. és 14. pontja kétszer is megállapítja, hogy a közös vállalkozás pénzügyi szabályzata és a végrehajtási rendelet szabályozza a közbeszerzési eljárást. Ráadásul az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.2 pontja pontosítja, hogy a szóban forgó eljárás a közös vállalkozás pénzügyi szabályzata 81. cikkének (4) bekezdése és a végrehajtási rendelet 84. cikke szerinti nyílt eljárás. Márpedig az ilyen eljárásokra az jellemző, hogy az ajánlatkérő nem tárgyalhat a különböző ajánlattevőkkel, mivel azok csak az írásbeli ajánlatuk tartalma alapján kerülnek megítélésre, amint azt az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.1. pontjának negyedik bekezdése pontosítja.

86 Egyébiránt a közös vállalkozás által a felpereshez címzett 2009. november 19-i levél (lásd a fenti 18. pontot) teljesen világos volt a szóban forgó eljárást szabályozó szabályok hatályát illetően. Ugyanis az ajánlatban megfogalmazott fenntartások tárgyában a közös vállalkozás az alábbiakat állapította meg:

„Kérjük, erősítse meg a mintaszerződés és mellékletei kikötéseinek elfogadását! Elfogadás esetében, kérjük, erősítse meg, hogy a [fenntartások] csak javaslatok, nem pedig szerződéses kikötések! Kérjük a mintaszerződésnek egy, a társasága által felruházott személy által minden egyes oldalon parafált és aláírással ellátott példányának benyújtását!

Amennyiben a szerződési kikötések nem kerülnek megerősítésre, [az ajánlat] további értékelés nélkül elutasításra kerül.”

87 A felperes által abban az esetben vállalt következményeket, ha megállapítja, hogy fenntartásait szerződéses feltételnek tekinti, és azokat érvényesíteni kívánja a közös vállalkozással szemben, szintén kiemelte az ugyanezen levélben a fent hivatkozott szövegrészt követően szereplő kérdések feltételes jellege. Ugyanis ezeket a kizárási és kiválasztási szempontokra vonatkozó kérdéseket az alábbi figyelmeztetés vezette be:

„A szerződés kikötései elfogadásának a fentiekben már említett megerősítésére figyelemmel, kérjük, válaszoljon az alábbi kérdésekre: [...]”

88 A felperes nem megalapozottan állítja tehát, hogy a közös vállalkozás az ajánlati dokumentáció megfogalmazásával vagy a szóban forgó közbeszerzési eljárás alatti magatartásával „leplezte” a jogalapot, azaz a végrehajtási rendelet 120. cikkének (4) bekezdését, amelyre az elutasító határozatot alapította.

89 Ugyanis, amint arra a fenti 85. pontban emlékeztettünk, a felperes az ajánlati dokumentáció olvasata alapján nem hagyhatta figyelmen kívül, hogy az eljárást, amelyben részt vett, a végrehajtási rendelet szabályozta, amelynek 120. cikkének (4) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezett:

„Az ajánlati felhívásra vonatkozó dokumentációban leírt minden alapvető feltételnek vagy az e dokumentumokban pontosított különleges követelményeknek nem megfelelő ajánlat elutasításra kerül.

A bíráló bizottság vagy [a közös vállalkozás] kérheti az ajánlattevőt, hogy az általa pontosított határidőn belül nyújtson kiegészítő információt vagy az ajánlatával benyújtott dokumentumokra vonatkozó felvilágosítást.”

90 Ennélfogva a felperes által arra alapított második kifogást, hogy az ajánlattevők számára nem volt kellően előrelátható jellegű a mintaszerződés kikötéseinek tiszteletben tartására irányuló kötelezettségnek, valamint a szállítási ütemtervben előírt határidőknek nem megfelelő ajánlatok elutasítása, mint megalapozatlant szintén el kell utasítani.

91 A fentiekből következik tehát, hogy a felperes megalapozatlanul állítja, hogy az ajánlattevőknek a műszaki leírásban foglalt mintaszerződés és szállítási ütemterv elfogadására irányuló kötelezettsége, valamint az e követelményeknek nem megfelelő ajánlatok elutasítása nem következik nyilvánvalóan az ajánlati dokumentációból, és hogy e feltételeket nem megfelelő egyértelműséggel hozták a tudomására. Ebből következik, hogy el kell utasítani a jogbiztonság elvének és az átláthatóság elvének megsértésére vonatkozó állításait.

– A szállítási ütemterv által előírt határidők igazolásáról

92 A második jogalap első része keretében és a harmadik jogalap alátámasztására a felperes az ajánlattételhez szükséges dokumentáció és a műszaki leírás jogellenességére hivatkozik, azzal az indokkal, hogy a szállítási határidők úgy kerültek meghatározásra, hogy az ICAS konzorciumtól eltérő minden mást ajánlattevőt kizárjanak. A felperes álláspontja szerint e szállítási ütemterv előírása az összeférhetetlenségből eredően sérti a gondos ügyintézés elvét, valamint sérti az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvét.

93 A második jogalap első része keretében a felperes azt állítja, hogy a műszaki leírásban előírt szállítási ütemtervből eredő határidők aránytalan terhet jelentenek, mivel csak a szerződés odaítélésének tervezett időpontjában megfelelő gyártósorral rendelkező vállalkozásoknak volt lehetősége a szerződés elnyerésére. E túlzottan rövid határidőknek csak az volt a célja, hogy előnybe részesítsék az ICAS konzorcium ajánlatát, amely konzorcium tagja volt az ENEA, amit megerősít az a tény, hogy nem nyújtottak be más ajánlatot. A kilenc hónapos késés, amellyel a közös vállalkozás aláírta a szerződést az ICAS konzorciummal, mutatja, hogy az előírt határidők nem voltak objektíven igazolhatók.

94 A harmadik jogalap keretében a felperes egyébiránt úgy érvel, hogy a közös vállalkozás, a szállítási határidők olyan meghatározása révén, hogy csak az ICAS konzorcium nyerhesse el a szerződést, megfosztotta magát a konzorciumhoz viszonyítva kedvezőbb ajánlatok lehetőségétől. Ennélfogva a szállítási határidők meghatározása nemcsak az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvét sérti, hanem a gondos ügyintézés elvét is.

95 A közös vállalkozás vitatja ezen állításokat.

96 Először is meg kell állapítani, amint a közös vállalkozás helyesen érvel, hogy hatástalanok a felperesnek az ajánlati felhívás szállítási határidőkre vonatkozó feltételei jogszerűségének vitatására irányuló érvek, mivel az elutasító határozatot a fenntartásokat tartalmazó ajánlat elfogadásának lehetetlenségére alapították, és az ajánlatban megfogalmazott fenntartások nem csak a szállítási határidőkre vonatkoztak.

97 Ugyanis, amint az a fenti 17. pontban megállapításra került, a szállítási ütemtervben előírt határidők alóli eltérés iránti kérelem csak az ajánlatban megfogalmazott számos fenntartás egyike volt. A felperes egyébiránt többek között azt kérte, hogy a közös vállalkozás fogadja el, hogy a szerződés hatálybalépése vegye figyelembe az építési engedély megszerzését, és a hatálybalépést halasszák el ezen engedély megszerzéséig, a felperes elutasította a rögzített árakra vonatkozó kikötést, és kérte a kötbér csökkentését, valamint felelősségének mérséklését. Más szóval élve a felperes a szállítási ütemtervben előírt határidők tiszteletben tartásának kérdésétől eltérő okok miatt, amelyek mindegyike eltért a mintaszerződés kikötéseitől, elutasította a szerződés közös vállalkozás által meghatározott feltételeinek változatlan elfogadását.

98 E feltételek mellett, még ha elfogadjuk is, hogy megalapozottak a felperesnek a szállítási ütemtervvel kapcsolatos kritikái, ez nem befolyásolja azt, hogy a felperes elutasította a mintaszerződés elfogadását és, hogy önmagában ez az elutasítás elegendő volt a közös vállalkozás arra kötelezésére, hogy elutasítsa az ajánlatot, amint az a fenti 71–91. pontból következik. Így a felperes által a szállítási ütemterv hátrányosan megkülönböztető és aránytalan jellegére alapított jogellenességi kifogás nem vezet az elutasító határozat megsemmisítése iránti kérelem helybenhagyásához. Következésképpen e kifogást mint hatástalant el kell utasítani.

99 Mindenesetre az említett kifogás ráadásul megalapozatlan is.

100 Ugyanis az ítélkezési gyakorlat szerint az ajánlatkérők széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek a valamely közbeszerzési szerződés odaítélésére vonatkozó határozat elfogadásakor figyelembe veendő szempontok tekintetében. Ezen összefüggésben széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek mind a

közbeszerzési szerződés odaítélésére vonatkozó szabályok tartalmának, mind azok alkalmazásának meghatározásában (lásd a Törvényszék T-216/09. sz., Astrim és Elyo Italia kontra Bizottság ügyben 2012. október 25-én hozott ítéletének 17. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

101 Az ajánlatkérők széles mérlegelési jogköre vonatkozásában emlékeztetni kell arra is, hogy a Törvényszék felülvizsgálatának az eljárási és indokolási szabályok betartásának, a tények tárgyi pontosságának, valamint a nyilvánvaló mérlegelési hiba és a hatáskörrel való visszaélés hiányának vizsgálatára kell korlátozódnia (lásd ebben az értelemben a fenti 100. pontban hivatkozott Astrim és Elyo Italia kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 20. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

102 Mindazonáltal, amint a felperes jogosan érvel, a közös vállalkozás köteles tiszteletben tartani az egyenlő bánásmód elvét és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét. Pénzügyi szabályzata 79. cikke szerint, mint ajánlatkérő, a közbeszerzési eljárás minden szakaszában köteles ügyelni az egyenlő bánásmód és következésképpen valamennyi ajánlattevő esélyegyenlőségének tiszteletben tartására. Egyébiránt az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elve, amelynek célja a közbeszerzési eljárásban részt vevő vállalkozások közötti egészséges és hatékony verseny kialakulásának elősegítése, megköveteli, hogy valamennyi ajánlattevő azonos esélyekkel rendelkezzen ajánlata összeállításakor, és ebből következően azt a követelményt is magában foglalja, hogy valamennyi ajánlattevő tekintetében ugyanazon feltételek vonatkozzanak az ajánlatokra (a Bíróság C-19/00. sz. SIAC Construction ügyben 2001. október 18-án hozott ítéletének [EBHT 2001., I-7725. o.] 34. pontja és a fenti 71. pontban hivatkozott Bizottság kontra CAS Succhi di Frutta ügyben hozott ítélet 108. pontja; a Törvényszék T-50/05. sz., Evropaïki Dynamiki kontra Bizottság ügyben 2010. március 19-én hozott ítéletének [EBHT 2010., II-1071. o.] 55. és 56. pontja).

103 A jelen ügyben a felperes nem azt állítja, hogy nem azonos feltételek vonatkoztak minden ajánlattevőre, hanem azt, hogy az összes ajánlattevőre előírt feltételek úgy kerültek meghatározásra, hogy előnybe részesítették az ICAS konzorciumot. Ezen állítás alátámasztására úgy érvel, hogy csak a megfelelő gyártósorral rendelkező vállalkozásnak volt lehetősége a szerződés elnyerésére, és hogy az ICAS konzorciumon kívül egyetlen más ajánlattevő sem nyújtott be az ajánlati felhívás műszaki leírásában előírt határidőknek eleget tevő ajánlatot.

104 E tekintetben először is, bár igaz, hogy az ICAS konzorciumon kívül senki sem nyújtott be elfogadható ajánlatot, azon állítás, amely szerint az előírt határidőkre tekintettel csak a megfelelő gyártósorral rendelkező vállalkozás jelentkezhetett ajánlattevőnek, nem bizonyított.

105 Másodszor a közös vállalkozás állítja, hogy a szállítási határidők úgy kerültek meghatározásra, hogy lehetővé tegyék az ITER Nemzetközi Szervezettel, Oroszországgal és Japánnal szemben aláírt, a jelen ügyben szóban forgó szerződés tárgyát képező kötelezettségeknek (lásd a fenti 6 és 7. pontot) való megfelelést. Ezen állításokat megerősíti a három érintett szerződés létrejötte, valamint az ITER Nemzetközi Szervezet által előírt, az ellenkérelemhez csatolt ütemterv (B 7., B 8., B 10., B 31–B 35. melléklet). E feltételek mellett a közös vállalkozásra úgy kell tekinteni, hogy bizonyította, hogy a műszaki leírásban előírt határidők objektív igazoltak voltak, és nem volt célja valamely egyedi ajánlattevő előnybe részesítése.

106 Ezzel szemben a közös vállalkozás komolyan vitatja azon ellentétes érvet, amelyet a felperes arra alapított, hogy a szerződés ICAS konzorciummal történő aláírásának kilenc hónappal történő elhalasztásával a közös vállalkozás a magatartásával bizonyította, hogy állításával ellentétben nem kötelezték őt e határidők. Ugyanis a közös vállalkozás a tárgyalás során úgy érvelt, hogy a szerződés aláírására nem kerülhetett sor 2010 nyarán, mivel az ICAS konzorcium tagjai nem tudták átadni a szerződés megkötéséhez szükséges igazgatási és pénzügyi dokumentumokat. Egyébiránt nem vitatott, hogy a felperes által a jelen kereset benyújtását megelőzően, a számára közvetlenül előadott és az említett kereset egyik elemét is képező összeférhetetlenségre vonatkozó állítások következtében a

közös vállalkozás az odaítélő határozat felfüggesztéséről és ezen állításokra irányuló vizsgálat megindításáról határozott. Márpedig a szerződés aláírására e vizsgálatot követően azonnal sor került (lásd a fenti 37. és 39–41. pontot).

107 Végül harmadszor, a gondos ügyintézés elvének állítólagos megsértése a felperes szerint abban áll, hogy a közös vállalkozás a szállítási határidők olyan meghatározása révén, hogy elhárítson az ICAS konzorciumtól eltérő minden ajánlattevőt, szándékosan megfosztotta magát a kedvezőbb ajánlatok lehetőségétől. Márpedig a fentiekből következik, hogy a szállítási ütemtervben előírt határidőket objektíven igazolták a közös vállalkozás által aláírt nemzetközi kötelezettségvállalások. A közös vállalkozás az ítélkezési gyakorlatban a tárgykör tekintetében elismert széles körű mérlegelési jogkör (lásd a fenti 100. pontot) gyakorlása során nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy az e nemzetközi kötelezettségvállalásoknak történő megfelelésre irányuló kötelezettsége előnyt élvez annak esetleges lehetőségével szemben, hogy kevésbé terhes szállítási határidők megállapítása esetében több ajánlattevő vesz részt.

108 A fentiekből következik tehát, hogy a felperes nem tudta bizonyítani sem azt, hogy a szállítási ütemtervben előírt határidők úgy kerültek megállapításra, hogy előnybe részesítsék az ICAS konzorcium ajánlatát, sem pedig azt, hogy azok aránytalanok voltak. Ennélfogva a felperesnek a szállítási ütemterv szabálytalanságára alapított kifogásai hatástalanok és mindenestre megalapozatlanok is, és azokat el kell utasítani.

– Az ajánlattevők számára előírt feltételek meghatározását érintő összeférhetetlenség fennállásáról

109 A második jogalap második részének keretében a felperes azt rója fel a közös vállalkozásnak, hogy megengedte, hogy a közös vállalkozás különböző szerveiben képviselt ENEA, amely tagja az ICAS konzorciumnak, a javára befolyásolja ajánlati felhívás feltételeit, ami összeférhetetlenséget eredményez.

110 Ugyanis M. és P., akik mindketten az ENEA alkalmazottjai és a közös vállalkozás végrehajtó bizottságának, illetve igazgatótanácsának tagjai, részt vettek az ajánlati felhívás elkészítésében. Így az ENEA ajánlatának kedvezően befolyásolhatták az ajánlattevőknek előírt feltételek meghatározását.

111 Ráadásul az ENEA részt vett a JT-60SA projekthez szánt TF-vezetők formájának kialakításában, és a műszaki leírást az ajánlati felhívás közzététele előtt megküldték érvényesítésre az ENEA-nak.

112 Végül, az ENEA egy alkalmazottja a Nexans Corée létesítményeinek látogatása alkalmával a felperesre vonatkozó bizalmas információkhoz fért hozzá.

113 A közös vállalkozás vitatja ezen állításokat.

114 Az ítélkezési gyakorlat szerint az ajánlattevő azon lehetősége, hogy akár önkéntelenül is a számára kedvező irányba befolyásolhatja a közbeszerzés feltételeit, összeférhetetlenséget eredményez. E tekintetben az összeférhetetlenség az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód és az ajánlattevők közötti esélyegyenlőség megsértését jelenti (a Bíróság C-21/03. és C-34/03. sz. Fabricom egyesített ügyekben 2005. március 3-án hozott ítéletének [EBHT 2005., I-1559. o.] 29. és 30. pontja és a Törvényszék T-160/03. sz., AFCon Management Consultants és társai kontra Bizottság ügyben 2005. március 17-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-981. o.] 74. pontja).

115 Először is az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az összeférhetetlenség fogalma objektív természetű, és jellemzésekor nem lehet figyelembe venni az érdekeltek szándékát, különösen jóhiszeműségét (a Bíróság C-315/99. P. sz., Ismeri Europa kontra Számvevőszék ügyben 2001. július 10-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-5281. o.] 44–48. pontja).

116 Másodszor, meg kell állapítani, hogy az ajánlatkérők nem kötelesek feltétlenül kizárni azon ajánlattevőket, akikkel szemben összeférhetetlenség áll fenn, mivel az ilyen kizárás nem igazolt abban az esetben, ha bizonyítható, hogy e helyzet nem befolyásolta a közbeszerzési eljárásban tanúsított magatartásukat, és hogy nem áll fenn az ajánlattevők közötti versenyt torzító gyakorlat veszélye (lásd ebben az értelemben a Bíróság fenti 114. pontban hivatkozott Fabricom-ügyben hozott ítéletének 33–36. pontját; a C-538/07. sz. Assitur-ügyben 2009. május 19-én hozott ítéletének [EBHT 2009., I-4219. o.] 26–30. pontját és a C-376/08. sz., Serrantoni és Consorzio stabile edili ügyben 2009. december 23-án hozott ítéletének [EBHT 2009., I-12169. o.] 39. és 40. pontját).

117 Harmadszor, ezzel szemben, elengedhetetlen azon ajánlattevő kizárása, akivel szemben összeférhetetlenség áll fenn, ha nem létezik megfelelőbb eszköz az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód és az átláthatóság elve megsértésének elkerülésére (a Törvényszék T-345/03. sz., Evropaïki Dynamiki kontra Bizottság ügyben 2008. március 12-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-341. o.] 71. és azt követő pontjai, lásd továbbá ebben az értelemben a fenti 116. pontban hivatkozott Assitur-ügyben hozott ítélet 21. pontját, valamint a fenti 116. pontban hivatkozott Serrantoni és Consorzio stabile edili ügyben hozott ítélet 39. és 40. pontját).

118 A fenti megfontolásokra tekintettel meg kell tehát vizsgálni azokat az állításokat, amelyek szerint az ENEA-nak, amely az ICAS konzorciumon keresztül az egyik ajánlattevő, az ajánlati felhívás dokumentumainak megszerkesztésében és a felperes szerint különösen a műszaki leírás meghatározásában történő részvétele összeférhetetlenséget eredményez, amely az ajánlati dokumentációból eredő feltételeket jogszerűtlenné teszi, mivel azok úgy kerültek megállapításra, hogy előnybe részesítsék a konzorcium ajánlatát.

119 E tekintetben először is a közös vállalkozás azon állításai, amelyek szerint az ENEA-nak az igazgatótanácsban és az irányítóbizottságban ülésező képviselői nem az ENEA-t képviselő minőségben tagjai e szerveknek, nem teszi lehetővé az ajánlattevők egyenlőségének elvét sértő összeférhetetlenség fennállásának kizárását. A közös vállalkozás úgy érvel ugyanis, hogy P., aki tagja az igazgatótanácsnak, az Olasz Köztársaságot képviseli, nem pedig az ENEA-t, és hogy M. a végrehajtó bizottságban nem az ENEA képviselőjeként ülésezik, hanem a fúziós energia területén elismert szakértői minőségében. Az a tény, hogy nem az ENEA alkalmazottjai minőségében vesznek részt e személyek a közös vállalkozás irányító szerveiben, önmagában azonban nem olyan természetű, hogy megakadályozza, hogy kihasználják helyzetüket az olasz nemzeti ügynökség érdekeinek javára, ami pontosan összeférhetetlenséget eredményez.

120 Ennélfogva a közös vállalkozás által előadott ezen igazolás nem fogadható el, hanem inkább meg kell vizsgálni az ENEA ezen alkalmazottjai, valamint maga az ENEA által az ajánlati felhívás dokumentumainak megszerkesztésében és különösen a műszaki leírás meghatározásában betöltött tényleges szerepet.

121 Így, másodszor, a közös vállalkozás pontosítja, hogy sem az igazgatótanács, sem pedig a végrehajtó bizottság nem vett részt az ajánlati dokumentáció megszerkesztésében. A tárgyalást megelőzően a közös vállalkozásnak címzett írásbeli kérdésekre válaszolva a közös vállalkozás különös pontossággal leírta a szóban forgó dokumentumok kidolgozásának különböző szakaszait. A felperes a tárgyalás előtt és alatt tartózkodott a közös vállalkozás nyilatkozatainak mindenféle kritikájától. Márpedig azok megerősítik a közös vállalkozás azon állításait, amelyek szerint az igazgatótanács és a végrehajtó bizottság minimális szerepet sem játszott az ajánlati dokumentáció megszerkesztésében. E feltételek mellett, mint megalapozatlant, el kell utasítani a felperesnek az ENEA alkalmazottainak a közös vállalkozás e szerveiben történő jelenlétére alapított kifogását.

122 Harmadszor, ami a felperesnek a közös vállalkozás által elfogadott azon állítását illeti, amely szerint az ajánlati felhívás közzététele előtt a JT-60SA projekthez szánt TF-vezetők formáját illető műszaki leírást megküldték érvényesítésre az ENEA-nak, emlékeztetni kell arra, hogy az Euratomnak a JT-60SA projekthez való hozzájárulását, az Euratom javára az Olasz Köztársaságnak és a Francia

Köztársaságnak kellett biztosítania, és hogy e tagállamok nemzeti ügynökségeivel, azaz az ENEA-val és a CEA-val e címen folytattak konzultációt, a közös vállalkozás ezen ügynökségeket helyettesítette a szóban forgó szerződés odaítéléséhez.

123 Mindazonáltal a közös vállalkozás által a tárgyalás során nyújtott és a felperes által nem vitatott magyarázatokból következik, hogy nem bizonyított, hogy az ENEA-nak előnye származott a műszaki leírásnak az ajánlati felhívás közzététele előtti megküldéséből, sem pedig, hogy olyan irányban befolyásolni tudta a műszaki leírás meghatározását, amely később az érdekei javát szolgálónak tűnt. Ugyanis a közös vállalkozás ellentmondás nélkül megállapította, hogy az ENEA által javasolt műszaki leírás végül nem került elfogadásra. Egyébiránt anélkül, hogy a felperes azt vitatta volna, úgy érvelt, hogy az ENEA-nak egyrészt a JT-60SA projektben a szóban forgó prototípusok fejlesztési szakaszában, valamint másrészt az e projekt vonatkozásában végül elfogadott műszaki leírás meghatározásában történő részvételéből eredő esetleges előzetes ismeretei nem nyújthattak számára összehasonlítható előnyt, mivel a szóban forgó követelmények csak a kábelezés és a burkolás során használt berendezések kalibrálása és beállítása, nem pedig e berendezések jellege szempontjából bírtak jelentőséggel, míg az ajánlatok értékelése csak az ajánlattevőknek a szóban forgó berendezésekkel való rendelkezésnek és azok működtetésének lehetőségét érintette.

124 Negyedszer, mivel a felperes nem pontosította, hogy az ENEA egy szakértője által a Nexans Corée létesítményeinek látogatása során szerzett bizalmas információk hogyan befolyásolhatták az ajánlati dokumentáció megszerkesztését, ezen állítások nem elegendőek e dokumentumok jogellenességének bizonyításához.

125 A fentiekből következik, hogy a felperes nem tudta bizonyítani, hogy az ajánlati dokumentációból eredő követelmények az ENEA befolyása alatt és előnyére kerültek meghatározásra, és hogy azokat nem lehetett jogszerűen az összes ajánlattevő vonatkozásában előírni.

126 Ebből következik, hogy az arra alapított állítást, hogy az ajánlati dokumentációban előírt feltételek az összeférhetetlenség okán jogellenesek voltak, mint megalapozatlant el kell utasítani.

127 Ennélfogva a felperes nem megalapozottan kifogásolja, hogy az ajánlata e követelményeknek való megfelelése a szükséges feltétele volt annak, hogy azt a közös vállalkozás figyelembe vegye. Következésképpen most meg kell vizsgálni, hogy a közös vállalkozás jogosan vélte-e úgy, hogy az ajánlat nem tartotta tiszteletben e követelményeket.

Az elutasító határozatnak az ajánlati dokumentációban előírt feltételekre tekintettel fennálló jogszerűségéről

128 Az elutasító határozatnak az ajánlati dokumentációban előírt feltételekre tekintettel történő vitatására a felperes öt további kifogásra hivatkozik. Elsőként a negyedik jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy a mintaszerződés elfogadásának és a szállítási ütemterv tiszteletben tartásának kötelezettsége nem a végrehajtási rendelet 120. cikkének (4) bekezdése szerinti „alapvető feltétel”. Másodszor az első jogalap keretében a felperes felrója a közös vállalkozásnak, hogy az elutasító határozat elfogadás előtt nem figyelmeztette azon értelmezésére, amely szerint álláspontja szerint köteles volt a nem összeegyeztethető ajánlatát elutasítani. Harmadszor a második jogalap negyedik része keretében úgy véli, hogy az ajánlattevőnek előírt túlzott kötelezettségek hátrányosan befolyásolták az ajánlatában foglalt árat. Negyedszer a második jogalap második része keretében a felperes kifogásolja az ENEA alkalmazottjának az ajánlatok értékelési eljárásában történő részvételét. Ötödször felperes végül azt állítja, hogy az ENEA bennfentes információval rendelkezett róla.

– A végrehajtási rendelet 120. cikke (4) bekezdésének alkalmazásáról

129 A felperes a negyedik jogalap keretében azt állítja, hogy az általa megfogalmazott fenntartások az ajánlattételhez szükséges dokumentáció „általános feltételeire” vonatkoztak, nem pedig a végrehajtási rendelet 120. cikkének (4) bekezdése szerinti „alapvető feltételekre”. Így a felperes álláspontja szerint a közös vállalkozás jogi hibát követett el az ajánlatának e rendelkezésre alapított elutasításakor. A felperes szerint csak az ajánlati dokumentációban „alapvetőnek” minősített feltételek alapján lehet alkalmazni a végrehajtási rendelet 120. cikkének (4) bekezdését. Ráadásul a felperes szerint a közös vállalkozás az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.1. pontja szerint az ajánlata elutasítása helyett inkább figyelmen kívül hagyhatta volna a fenntartásokat.

130 A közös vállalkozás vitatja ezen állításokat.

131 Amint arra a fenti 89. pontban emlékeztettünk, a végrehajtási rendelet 120. cikkének (4) bekezdése előírja:

„Az ajánlati felhívásra vonatkozó dokumentációban leírt minden alapvető feltételnek vagy az e dokumentumokban pontosított különleges követelményeknek nem megfelelő ajánlat elutasításra kerül.

A bíráló bizottság vagy [a közös vállalkozás] kérheti az ajánlattevőt, hogy az általa pontosított határidőn belül nyújtson kiegészítő információt vagy az ajánlatával benyújtott dokumentumokra vonatkozó felvilágosítást.”

132 Egyébiránt, amint arra a fenti 73. és 81. pontban emlékeztettünk, az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.1. pontjának első és második bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„Az ajánlat elfogadása a mintaszerződés és mellékletei, a [műszaki leírást] és a [kezelési előírásokat] is ideértve, valamennyi kikötése elfogadását, valamint az ajánlattevőnek a saját általános vagy különös feltételekről való lemondását jelenti.

[A közös vállalkozás] figyelmen kívül hagyhatja az ajánlatban foglalt minden erre irányuló felelősségre vonás alóli mentességre vonatkozó fenntartást vagy kikötést, és fenntartja a jogot az ilyen ajánlatoknak az ajánlattételhez szükséges dokumentációval összeegyeztethetetlenné tevő indokolás részleges értékelése nélküli elutasítására.”

133 Nem fogadható el a felperes túlzottan formalista értelmezése, amely szerint csak az ajánlati dokumentációban „alapvetőnek” minősített feltételek alapján lehet alkalmazni a végrehajtási rendelet 120. cikkének (4) bekezdését. Éppen ellenkezőleg, e rendelkezés értelmében „alapvetőnek” kell tekinteni azokat a feltételeket, amelyekből az ajánlati felhívásra vonatkozó dokumentációk szokásosan figyelmes és gondos gazdasági szereplő által történő olvasatából világosan kitűnik, hogy kötelező jellegűek és nem elhanyagolható jelentőségűek a szóban forgó szerződés tárgyára vagy a közbeszerzési szerződéseket szabályozó szabályozás által követett célokra tekintettel.

134 Amint az a fenti 72–91. pontban megállapításra került, az ajánlati dokumentációból világosan kitűnik, hogy a mintaszerződés és a szállítási ütemterv elfogadása kötelező feltételek voltak, amelyek tiszteletben tartása szükséges volt ahhoz, hogy az ajánlattevő ajánlata vizsgálat tárgyát képezhesse.

135 Ráadásul nem vitatott, hogy a felperes által megfogalmazott fenntartások e feltételek megkérdőjelezésére irányultak, mivel mind a mintaszerződés, mind pedig a szállítási ütemterv számos kikötésére (lásd a fenti 17. pontot) vonatkoztak, és még a szerződés feltételeit is lényegesen érintették, mint például a hatálybalépés idejét, a szállítási ütemtervet, az ármegállapítást és a szerződő fél felelősségét.

136 E feltételek jelentőségére és azok esetleges megsértése egyértelmű következményeinek terjedelmére tekintettel, azon követelményeket, amelyekre a felperes által megfogalmazott fenntartások vonatkoztak, nyilvánvalóan a végrehajtási rendelet 120. cikkének (4) bekezdése szerinti „alapvető feltételeknek” kell tekinteni. E tekintetben a fenti 133. pontban hivatkozott okok miatt az a körülmény, hogy a szóban forgó követelmények az ajánlattételhez szükséges dokumentációban „általános feltételekként” kerültek megnevezésre, nem akadályozza meg az ilyen jogi minősítésüket.

137 Ennélfogva a felperes nem megalapozottan állítja, hogy a közös vállalkozás nem utasíthatta el jogszerűen az ajánlatot, mivel a végrehajtási rendelet 120. cikkének (4) bekezdése, amely csak az ajánlati felhívásra vonatkozó dokumentációban leírt minden alapvető feltételnek nem megfelelő ajánlat elutasítását írja elő, nem volt alkalmazható a jelen ügyben.

138 Ugyanakkor a felperes állítja továbbá, hogy még ha feltételezzük is, hogy a fenntartások a végrehajtási rendelet 120. cikkének (4) bekezdése szerinti alapvető feltételekre vonatkoznak, a közös vállalkozás nem volt köteles elutasítani az ajánlatát, mivel álláspontja szerint az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.1. pontja szerint dönthetett volna e fenntartások figyelmen kívül hagyása mellett is.

139 Ezen érv először is hatástalan, mivel – amint az a fenti 131–137. pontban megítélésre került – az ajánlatot jogszerűen el lehetett utasítani. Így az ajánlattételhez szükséges dokumentáció követelményeinek nem megfelelő ajánlatot benyújtó ajánlattevő nem alapíthat az ajánlata vizsgálatára irányuló jogot az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.1. pontjára, még abban az esetben sem, ha a közös vállalkozás figyelmen kívül is hagyhatta volna a javasolt eltéréseket. Ugyanis az az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.1. pontjának második bekezdése szerint a közös vállalkozás „figyelmen kívül hagyhatja az ajánlatban foglalt minden erre irányuló felelősségre vonás alóli mentességre vonatkozó fenntartást vagy kikötést”, és egyébiránt „fenntartja a jogot az ilyen ajánlatoknak az ajánlattételhez szükséges dokumentációval összeegyeztethetetlenné tevő indokolás részleges értékelése nélküli elutasítására”. E kikötésekből következik, amint az a fenti 82. pontban megítélésre került, hogy a 4.1. pont második bekezdése a közös vállalkozás számára korántsem biztosította azt a lehetőséget, hogy figyelembe vegye a mintaszerződés és a szállítási ütemterv esetleges módosításait, hanem csak azt engedélyezte, hogy figyelmen kívül hagyja az esetleges eltérési javaslatokat, és lehetővé tette számára minden nem megfelelő ajánlat jogszerű elutasítását.

140 Mindenesetre, ami ezen érv megalapozottságát illeti, meg kell állapítani, hogy fenntartásoknak mind a mintaszerződés kikötéseihez, mind a szállítási ütemtervhez viszonyított eltérő hatálya magából a felperes által benyújtott ajánlatból következik, és maga is legalább kétszer írásban megerősítette (lásd a fenti 21 és 23. pontot) a közös vállalkozás által hozzá intézett felvilágosítás iránti kérelemre (lásd a fenti 18. pontot), hogy e fenntartásokat szerződéses feltételként kívánta alkalmazni. E pontosításokra figyelemmel a közös vállalkozás nem választhatta a fenntartások figyelmen kívül hagyását az ajánlat elferdítése nélkül, és egyébiránt az ajánlattevők közötti egyenlőség elvének megsértése nélkül, amely nyílt eljárásban azon alapul, hogy a bemutatott ajánlatokat szó szerint értelmezzék, ne pedig újraértelmezzék az ajánlatkérő megítélése szerint.

141 Ennélfogva a közös vállalkozás nem hagyhatta figyelmen kívül a felperes által megfogalmazott fenntartásokat, és köteles volt az ajánlatot, annak érdemei értékelése nélkül, az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.1. pontja és a végrehajtási rendelet 120. cikke (4) bekezdése rendelkezéseinek együttes olvasata alapján elutasítani.

142 Ebből következően a felperes arra alapított kifogását, hogy a közös vállalkozás nem fogadhatta el az elutasító határozatot a végrehajtási rendelet 120. cikke (4) bekezdésének sérelme nélkül, részben mint hatástalant, és a fennmaradó részben, mindenesetre mint megalapozatlan el kell utasítani.

– Az arra alapított kifogásról, hogy a közös vállalkozás sem az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.1. cikke hatályának értelmezésére, sem az ajánlatnak a végrehajtási rendelet 120. cikkének (4) bekezdésére alapított elutasítására nem figyelmeztette a felperest

143 Az első jogalap keretében a felperes felrója a közös vállalkozásnak, hogy az elutasító határozat elfogadása előtt nem figyelmeztette azon értelmezésére, amely szerint úgy vélte, hogy köteles volt a felperes nem összeegyeztethető ajánlatát elutasítani. A felperes álláspontja szerint az, hogy a közös vállalkozás hallgatott e kérdésben, megakadályozta őt ajánlatának kiigazításában, az ajánlattételhez szükséges dokumentáció tartalmának vitatásában, illetve abban, hogy közigazgatási vagy bírósági úton jogorvoslatot nyújtson be az odaítélő határozatról történő értesítést megelőzően.

144 A közös vállalkozás vitatja ezen érvelést.

145 Egyrészt meg kell állapítani, hogy ezen érvelés ténybelileg téves , mivel a közös vállalkozás jelezte a felperesnek a hozzá intézett felvilágosítás iránti kérelemben (lásd a fenti 18. pontot), hogy, „[a]mennyiben a szerződési kikötések[et] nem […]erősít[i meg], [az ajánlat] további értékelés nélkül elutasításra kerül”.

146 Másrészt és másodlagosan ezen érvelés hatástalan, mivel semmilyen szabály, és semmilyen általános elv nem kötelezi az ajánlatkérőt a nyílt eljárásban arra, hogy figyelmeztesse az ajánlattevőt az ajánlatának az ajánlattételhez szükséges dokumentáció követelményei vonatkozásában fennálló összeegyeztethetetlenségére. Így még ha a közös vállalkozás nem figyelmeztette is a felperest, hogy álláspontja szerint a fenntartások az ajánlatot összeegyeztethetetlenné teszik, az e kérdésben történő hallgatás nem befolyásolhatta az elutasító határozat jogszerűségét.

147 Ténybelileg tévesként, és ráadásul hatástalanként el kell tehát utasítani a felperes arra alapított kifogását, hogy a közös vállalkozás elmulasztotta figyelmeztetni arra, hogy a fenntartások okán az ajánlat elutasítható volt.

– Az arra alapított kifogásról, hogy az ajánlati felhívás aránytalan feltételei az ajánlat minőségének romlásához vezettek

148 A második jogalap negyedik része keretében a felperes úgy véli, hogy az ajánlattevőnek előírt túlzott kötelezettségek hátrányosan befolyásolták az ajánlatában foglalt árat, mivel a termelési ár igazolatlanul megnőtt.

149 A közös vállalkozás vitatja ezen érvelést.

150 Mivel az ajánlat vizsgálat nélkül elutasításra került, e jelen érv hatástalannak tűnik, és azt csak elutasítani lehet. Ugyanis az ajánlat ára és annak egyéb jellemzői nem befolyásolták annak elutasítását.

151 Mindenesetre, ami ezen érv megalapozottságát illeti, nem bizonyított a közös vállalkozás által előírt követelmények aránytalan jellege.

152 Egyrészt, a fenti 96–108. pontban említett okok miatt, a felperes nem bizonyította, hogy a szállítási ütemterv nem volt objektív igazolható.

153 Másrészt a felperes nem adta elő azon okokat, amelyek miatt az általa megfogalmazott fenntartásokban érintett szállítási ütemterven kívüli követelményeket aránytalannak véli.

154 E feltételek mellett nem bizonyított az arányosság elvének állítólagos megsértése. Következésképpen a felperes nem megalapozottan kifogásolja, hogy e követelmények befolyásolták az ajánlat minőségét.

155 Ebből következik, hogy a felperes arra alapított kifogását, hogy az ajánlati felhívás aránytalan feltételei csökkentették az ajánlat minőségét, mint hatástalant el kell utasítani, és e kifogás mindenesetre a fennmaradó részben nem megalapozott.

– Az ENEA alkalmazottjának az ajánlatok értékelési eljárásában történő részvételének következményeiről

156 A második jogalap második részének keretében a felperes kifogásolja az ENEA alkalmazottjának az ajánlatok értékelési eljárásában történő részvételét. Ugyanis a végrehajtó bizottságban ülésező M-nek jelentős szerepe lehetett az ajánlat kizárásában.

157 A közös vállalkozás vitatja ezen érvelést.

158 A fenti 120. és 121. pontban említett okokkal egyező okok miatt a felperes arra alapított érvének megalapozottsága, hogy az ENEA alkalmazottai az elutasító határozat elfogadásának befolyásolására felhasználhatták azt, hogy tagok a közös vállalkozás igazgatótanácsában és végrehajtó bizottságában, e szerveknek az említett határozat elfogadásában betöltött tényleges szerepétől függ.

159 Márpedig a közös vállalkozásnak a felperes által nem vitatott nyilatkozataiból következik, hogy a felperes és az ICAS konzorcium által benyújtott ajánlatok értékelő bizottság által történő értékelés tárgyát képezték, amely bizottság az ajánlat elutasítását javasolta, mivel az nem felelt meg az ajánlati dokumentációban előírt alapvető feltételeknek. Egyébiránt nem vitatott, hogy az ENEA egyetlen alkalmazottja sem vett részt a bizottságban.

160 Először is meg kell állapítani, hogy az ENEA egyetlen alkalmazottjának az igazgatótanácsban való jelenléte nem befolyásolhatta az elutasító határozat elfogadását, mivel a felperes nem vitatja, hogy e szerv az ajánlatok kiválasztási eljárásának egyetlen szakaszában sem vett részt.

161 Ugyanez vonatkozik M. végrehajtó bizottságban való jelenlétére, jóllehet konzultáltak e szervvel a megtámadott határozatok elfogadását megelőzően.

162 Ugyanis a végrehajtási rendelet 124. cikkének (2) bekezdéséből következik, hogy a végrehajtó bizottság hatásköre a válogatási bizottság által végzett értékelés eredményének érvényesítésére korlátozódik, és pontosabban az eljárás szabályszerűségének tanúsítására. Egyébiránt a felek között nem vitatott, hogy a végrehajtó bizottság az ajánlat vonatkozásában a bíráló bizottság észrevételeinek érvényesítésére szorítkozott, amelyek szerint az nem felelt meg az ajánlati dokumentációból eredő követelményeknek. Márpedig, amint az a fenti 131–141. pontban megítélésre került, a közös vállalkozás köteles volt elutasítani az ajánlatot az összeegyeztethetetlensége okán. Így a végrehajtó bizottság részvétele a jelen ügy különleges körülményei között nem befolyásolta a közös vállalkozás ajánlat vonatkozásában kötelezően meghozandó döntésének irányát. E feltételek mellett a felperes által állított, az ENEA egy tagjának az értékelési eljárás szabályszerűségét tanúsító végrehajtó bizottsági ülésen való jelenlétére alapított összeférhetetlenség anélkül sem bizonyított, hogy szükséges lenne határozni a közös vállalkozás által előadott, és e tagnak a szóban forgó ülésen való passzivitására vonatkozó igazolások megalapozottságáról.

163 Ebből következik, hogy a felperesnek az ENEA alkalmazottjának a végrehajtó bizottság azon ülésén történő részvételére alapított kifogását, amelyen az az ajánlatok értékelési eljárásának a szabályszerűségéről határozott, mint megalapozatlant el kell utasítani.

– Az ENEA-nak a felperesre vonatkozó bennfentes információkkal való rendelkezésére vonatkozó állításról

164 A felperes arra vonatkozó érve tekintetében, hogy az ENEA egy alkalmazottja az ITER Nemzetközi Szervezet javára teljesített kiküldetés keretében hozzáférhetett a Nexans France csoport Koreában letelepedett egy társaságára vonatkozó információkhoz, elegendő megállapítani, hogy e körülmény, ha feltételezzük pontosságát, nem befolyásolhatta azon indokok jogszerűségét, amelyeken az elutasító határozat alapul, és következésképpen e kifogást mint hatástalant el kell utasítani.

165 A fentiekből következik, hogy – a bizalomvédelem elvének megsértésén alapuló érvek most lefolytatandó vizsgálatára figyelemmel – a felperes nem megalapozottan kifogásolja ajánlatának a közös vállalkozás általi elutasítását.

A bizalomvédelem elvének megsértéséről

166 Az első jogalap második része keretében a felperes a bizalomvédelem elvének megsértésére hivatkozik. Álláspontja szerint a közös vállalkozás nem vette figyelembe ezen elvet, amikor többször is biztosította arról, hogy ajánlata nem kerül elutasításra.

167 E tekintetben a felperes az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.1. pontjára, a 2009. november 19-i levélre (lásd a fenti 18. pontot), a 2010. március 25-i ülésen kapott biztosítékra (lásd a fenti 24. pontot), a 2010. április 13-i levélre (lásd a fenti 25. pontot) és végül arra a tényre hivatkozik, hogy a közös vállalkozás az álláspontja szerint szándékosan „félreérthető helyzetet hozott létre 2009 novembere és 2010 májusa között, hagyva, hogy kétségek övezzék ajánlata elfogadhatóságát illetően”.

168 A közös vállalkozás vitatja ezen állításokat.

169 A bizalomvédelem elvére hivatkozni lehet, ha az Európai Unió adminisztrációja pontos, feltétel nélküli és ellentmondásmentes, jogosultsággal rendelkező és megbízható forrásokból származó biztosítékokat nyújtott az érdekelt számára, e biztosítékoknak jogos bizalmat kell kelteniük abban a személyben, akihez intézik azokat, és összhangban kell állniuk az alkalmazható szabályokkal (lásd a Törvényszék T-271/04. sz., Citymo kontra Bizottság ügyben 2007. május 8-án hozott ítéletének [EBHT 2007., II-1375. o.] 108. és 138. pontját, valamint a T-145/06. sz., Omya kontra Bizottság ügyben 2009. február 4-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-145. o.] 117. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

170 Meg kell állapítani, hogy a közös vállalkozás felperes által említett egyetlen állásfoglalása sem ad választ a fent hivatkozott követelményekre.

171 Először is, amint az megítélésre került, az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.1. pontja nem támasztja alá a felperes elméletét, mivel egyértelműen megállapítja, hogy a mintaszerződés és a szállítási ütemterv eltérés nélküli tiszteletben tartása az ajánlat szerződés tárgyával való összeegyeztethetőségének feltétele. Ugyanezen pontban világosan megállapításra kerül a közös vállalkozás azon lehetősége, hogy figyelmen kívül hagyjon minden fenntartást, és elutasítsa a nem összeegyeztethető ajánlatot. Ennélfogva a felperes nem megalapozottan állítja, hogy az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.1. pontja pontos biztosítéka volt annak, hogy az ajánlatot a fenntartások ellenére megvizsgálják.

172 Másodszor, a 2009. november 19-i levélben (lásd a fenti 18. pontot) világosan tájékoztatták a felperest arról, hogy az ajánlat elutasítható, kivéve, ha a megfogalmazott fenntartásokat nem alkalmazzák szerződéses feltételként. Az ilyen megállapítás nyilvánvalóan nem ad pontos biztosítékot arra, hogy az ajánlat a fenntartások ellenére értékelésre kerül.

173 Harmadszor, a felperes nem bizonyítja, hogy ilyen biztosítékot nyújtottak számára a 2010. március 25-i ülés során. Ami magát a közös vállalkozást illeti, az alkalmazottai részletes tanúvallomásaival szilárdan vitatja a felperes állításait. E feltételek mellett a felperes nem tett eleget a jelen ügyben rá nehezedő bizonyítási tehernek.

174 Negyedszer, a 2010. április 13-i levél sem tartalmazott a felperes abban történő bizakodását lehetővé tevő biztosítékot, hogy ajánlata értékelésre kerül. E levélben (lásd a fenti 25. pontot) ugyanis a felperes számára egyszerűen pontosították, hogy folyamatban volt az értékelési eljárás, és hogy a közös vállalkozás ezen eljárás befejezéséig nem nyújthat az eljárásra vonatkozó tájékoztatást, és hogy a felperes megadta a kért pontosításokat. Ugyanis az e levélben hivatkozott pontosítások azok a pontosítások, amelyeket a felperes a neki címzett felvilágosítás iránti kérelemre adott válaszként, és amelyek arra vonatkoztak, hogy az ajánlatban megfogalmazott fenntartásokat figyelmen kívül lehetett-e hagyni (lásd a fenti 18–21. pontot).

175 Ötödször, még ha feltételezzük is, hogy – amint azt a felperes állítja – a közös vállalkozás „félreérthető helyzetet hozott létre 2009 novembere és 2010 májusa között, hagyva, hogy kétségek övezzék ajánlata elfogadhatóságát illetően”, amit egyébiránt a fentiek megcáfolnak, az ilyen körülmény mindenesetre nem tesz eleget a fenti 169. pontban említett ítélkezési gyakorlat követelményeinek, amely pontos, feltétel nélküli és ellentmondásmentes biztosítékok nyújtását írja elő.

176 Ennélfogva a felperes nem megalapozottan állítja, hogy az elutasító határozat elfogadására a bizalomvédelem elvének megsértésével került sor.

177 Következésképpen a fentiekből következik, hogy a felperes nem megalapozottan kéri az elutasító határozat megsemmisítését, és hogy az e határozat megsemmisítésére irányuló kérelmeket el kell utasítani.

Az odaítélő határozatra vonatkozó megsemmisítés iránti kérelemről

178 A fenti 54–58. pontban előadott megfontolásokból következik, hogy az elutasító határozat megsemmisítése érdekében előterjesztett kérelmeknek az elutasítása azzal a következménnyel jár, hogy a felperes nem bizonyítja, hogy közvetlenül érinti az odaítélő határozat. Ebből következik, hogy a felperes e határozattal szemben nem rendelkezik kereshetőségi joggal, és hogy az e határozat megsemmisítésére irányuló kérelmeket, mint elfogadhatatlanonat, el kell utasítani.

2. *A kártérítési kérelemről*

179 A 2007/198 határozat 9. cikkének (2) bekezdése értelmében szerződésen kívüli felelősség esetén a közös vállalkozás a tagállamok jogában közös általános elveknek megfelelően megtéríti az általa vagy alkalmazottai által feladataik teljesítése során okozott károkat. E tekintetben a közös vállalkozás szerződésen kívüli felelősségének beállásához több feltétel együttes fennállása szükséges, úgymint az intézményeknek felrótt magatartás jogellenessége, a kár tényleges bekövetkezése, valamint az állítólagos magatartás és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés (lásd analógia útján az Unió és az Euratom felelősségét illetően a Bíróság 26/81. sz., Oleifici Mediterranei kontra EGK ügyben 1982. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT 1982., 3057. o.] 16. pontját és a C-308/87. sz., Grifoni kontra Bizottság ügyben 1990. március 27-én hozott ítéletének [EBHT 1990., I-1203. o.] 6. pontját; a Törvényszék T-175/94. sz., International Procurement Services kontra Bizottság ügyben 1996. július 11-én hozott ítéletének [EBHT 1996., II-729. o.] 44. pontját).

180 Ha akár egyetlen feltétel nem teljesül, a keresetet teljes egészében el kell utasítani, anélkül hogy a többi feltétel teljesülésének vizsgálatára szükség lenne (a Bíróság C-146/91. sz., KYDEP kontra Tanács és Bizottság ügyben 1994. szeptember 15-én hozott ítéletének [EBHT 1994., I-4199. o.] 19. és 81. pontja, és a Törvényszék T-170/00. sz., Förde-Reederei kontra Tanács és Bizottság ügyben 2002. február 20-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-515. o.] 37. pontja).

181 Kártérítési kérelme alátámasztására a felperes a hibára vonatkozó feltételt illetően a megtámadott határozatok jogellenességére hivatkozik.

182 Márpedig a felperes által benyújtott megsemmisítés iránti kérelmek vizsgálatából kitűnik, hogy a felperes nem megalapozottan állítja, hogy az elutasító határozat jogellenes. A jelen kártérítési kérelmet annyiban el kell utasítani, amennyiben az az elutasító határozat állítólagos jogellenességén alapul.

183 Ami a közös vállalkozásnak az odaítélő határozat okán – amelynek jogszerűsége a felperes által benyújtott megsemmisítés iránti kérelmek vizsgálata keretében nem került értékelésre – megállapítható felelősségének terjedelmét illeti, először is meg kell vizsgálni, hogy fennáll-e okozati összefüggés a felperes állítólagos kára és az említett határozat között, és hogy a kár bizonyított és megtéríthető-e.

184 A felperes által hivatkozott kár első részét a közbeszerzési eljárásban történő részvétel költségei alkotják. Márpedig az elutasító határozat jogszerűségének vizsgálatából kitűnik, hogy a felperes semmilyen jogcímen nem igényelhette, hogy a szerződést neki ítéljék oda, mivel az ajánlatot vizsgálat nélkül el kellett utasítani. A felperes részéről a közbeszerzési eljárásban történő részvétel okán felmerült költségek tehát az odaítélő határozat jogszerűségétől függetlenül őt terhelik, mivel önmaga okozta az azt kizáró helyzetet, hogy elnyerje a szerződést. E feltételek mellett nem bizonyított az állítólagos kár első része és az odaítélő határozat közötti okozati összefüggés. Egyébiránt meg kell állapítani, hogy a kár nem megtéríthető, mivel az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.1. pontjából következik, hogy „[a]z ajánlat elkészítése és benyújtása során felmerült költségeket nem téríti meg [a közös vállalkozás]”.

185 Az állítólagos kár második részét a felperes részéről a megtámadott határozatok jogszerűségének vitatása során felmerült költségek képezik. E tekintetben, mivel a felperes kéri a közös vállalkozás kötelezését a költségek viselésére, a kár második részének megtérítésére irányuló kérelmet nem lehet helybenhagyni, különben a felperes ugyanazon indokkal kétszeres kártérítésben részesülne. Mindenesetre meg kell állapítani, hogy még ha feltételezzük is, hogy jogellenes az odaítélő határozat, úgy ítéltük meg, hogy a felperesnek a határozat megsemmisítése iránti kérelme nem volt elfogadható, és hogy a részéről ennek okán állítólagosan felmerült költségek e feltételek mellett nem minősülnek megtéríthető kárnak.

186 Az állítólagos kár harmadik és negyedik része értelemszerűen a szerződés elnyerésének lehetőségére, valamint a szerződésnek a felperes részére történő odaítélésével járó versenyelőny elvesztésére vonatkozik. E tekintetben az elutasító határozat jogszerűségének vizsgálatából kitűnik, hogy a felperesnek nem volt esélye a szerződés elnyerésére. Nem áll tehát fenn okozati összefüggés az odaítélő határozat és az állítólagos versenyelőny elvesztése között.

187 Ebből következik, hogy mivel a felperes által állított kár mindegyik része vonatkozásában legalább egy feltétel hiányzik az ítélkezési gyakorlatban előírt feltételek közül, a kártérítési kérelmet el kell utasítani, és következésképpen a keresetet összességében el kell utasítani.

3. *A pervezető intézkedés iránti kérelemről*

188 A felperes kérte pervezető intézkedés címén, hogy a Törvényszék kötelezze a közös vállalkozást az ICAS konzorcium által benyújtott műszaki és kereskedelmi ajánlat és az ICAS konzorciummal 2010. december 9-én aláírt szerződés esetlegesen nyilvános változatban történő bemutatására.

189 A közös vállalkozás bemutatta a szerződés egy nyilvános változatát, valamint e szerződésnek a szállítási ütemtervet tartalmazó B. mellékletét, a kérelem többi részét azonban vitatja.

190 Mivel bemutatásra került az ICAS konzorcium által aláírt szerződés, és a felperes nem vitatta a közös vállalkozás által előírt bizalmas kezelés terjedelmét, e dokumentum vonatkozásában már nem kell határozni a pervezető intézkedés iránti kérelemről.

191 Mivel az ICAS konzorcium által benyújtott ajánlat nem tűnik hasznosnak a jelen jogvita megoldása szempontjából, mivel nem befolyásolja az elutasító határozat jogszerűségét, a pervezető intézkedés iránti kérelmet el kell utasítani.

A költségekről

192 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, a közös vállalkozás kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban felmerült költségeket.

A fenti indokok alapján

TÖRVÉNYSZÉK (első tanács)

a következőképpen határozott:

1) A keresetet elutasítja.

2) A Nexans France-ot kötelezi a költségek viselésére, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban felmerült költségeket is.

Azizi Frimodt Nielsen Kancheva

Kihirdetve Luxembourgban, a 2013. március 20-i nyilvános ülésen.

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei 1

1. A közös vállalkozás bemutatása 1

2. A közbeszerzés 2

Az eljárás és a felek kérelmei 7

A jogkérdésről . . . 8

1. A megsemmisítés iránti kérelmekről . . . 8

A megsemmisítés iránti kérelmek elfogadhatóságáról . . . 8

A felperes által előadott második kereseti kérelem elfogadhatóságáról . . . 8

A felperes kereshetőségi joga az odaítélő határozat vonatkozásában . . . 9

Az elutasító határozat megsemmisítése iránti kérelem megalapozottságáról . . . 10

Előzetes megfontolások . . . 10

Az ajánlati dokumentáció jogszerűségéről . . . 10

– A közbeszerzési eljárásra alkalmazandó szabályok egyértelműségéről . . . 11

– A szállítási ütemterv által előírt határidők igazolásáról . . . 15

– Az ajánlattevők számára előírt feltételek meghatározását érintő összeférhetetlenség fennállásáról . . . 17

Az elutasító határozatnak az ajánlati dokumentációban előírt feltételekre tekintettel fennálló jogszerűségéről . . . 19

– A végrehajtási rendelet 120. cikke (4) bekezdésének alkalmazásáról . . . 20

– Az arra alapított kifogásról, hogy a közös vállalkozás sem az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 4.1. cikke hatályának értelmezésére, sem az ajánlatnak a végrehajtási rendelet 120. cikkének (4) bekezdésére alapított elutasítására nem figyelmeztette a felperest . . . 22

– Az arra alapított kifogásról, hogy az ajánlati felhívás aránytalan feltételei az ajánlat minőségének romlásához vezettek . . . 22

– Az ENEA alkalmazottjának az ajánlatok értékelési eljárásában történő részvételének következményeiről . . . 23

– Az ENEA-nak a felperesre vonatkozó bennfentes információkkal való rendelkezésére vonatkozó állításról . . . 24

A bizalomvédelem elvének megsértéséről . . . 24

Az odaítélő határozatra vonatkozó megsemmisítés iránti kérelemről . . . 25

2. A kártérítési kérelemről . . . 25

3. A pervezető intézkedés iránti kérelemről . . . 27

A költségekről . . . 27